

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

**DE BEDELINGEN
en
Israël beschouwd in het licht
van de bedelingen**

door H.I.BROWN

**DE BEDELINGEN
(of tijdperken in de Bijbel)
met kaart
en ISRAËL BEKEKEN IN HET LICHT VAN DE BEDELINGEN
(EEN RAADSEL OPGELOST, EEN PUZZEL ONTKNOOPT)
door Hazel I Brown**

De oorspronkelijke, Amerikaanse uitgave verscheen onder de titel "the Dispensations and Israël, Dispensationally considered (An Enigma Solved, A Puzzle Unravelled)" geschreven door Hazel I. Brown, uitgegeven door Grace Gospel Lessons, een non-profit organisatie, Corrales, New Mexico.

Copyright van de Nederlandse uitgave 1985.

Uit het Amerikaans vertaald door A. Vos.

In het Nederlands uitgegeven door de stichting:

Genade Bijbel Stichting

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

INHOUD

Introductie

Voorwoord bij de herziene druk

Schema

I Inleiding

II De bedelingen in het algemeen

III De wet

IV De periode van de aankondiging van het Koninkrijk aan Israël

V De periode van het aanbod van het Koninkrijk aan Israël

VI De bedeling van genade

VII De komst van de Here in de lucht, de opname van de gemeente

VIII De grote verdrukking

IX Het duizendjarig rijk

X Israël bekeken in het licht van de bedelingen

XI Het houden van de wet van Mozes

XII Wie is de getuige in iedere bedeling?

XIII Het nieuwe leven

XIV De gemeente

XV "Bouwverwarring"

XVI De tien stammen

XVII Tongen en tekenen

XViii Enkele illustraties ter verduidelijking van de studie en antwoorden op de vragen

XIX Verward en ongelukkig? of ongelukkig?

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

INTRODUCTIE

We bieden u dit boek aan en bidden dat degenen die dit boek serieus gaan lezen en onderzoeken, geholpen zullen worden om meer inzicht te krijgen in Gods Woord, de Bijbel. We bidden ook dat u vanuit Gods Woord door de Heilige Geest beïnvloedt mag worden om de Here Jezus meer lief te hebben dan ooit te voren en dat u door de kracht van Zijn opstanding een geestelijk leven mag leiden wat God behaagt.

Het is voor ons een groot voorrecht geweest om dit boek in het Nederlands te vertalen. Het doel achter dit werk is: aan Gods kinderen, de leden van het lichaam van Christus, de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te laten zien en de glorie van de bedeling van genade waarin wij leven.

In deze tijd van religieuze verwarringen is het woord "bedeling" voor velen synoniem geworden aan "een groep mensen die alleen een deel van Gods Woord gebruiken". Maar we moeten ons niet vergissen. Integendeel, het onderscheiden van de bedelingen in de Bijbel is een hulp voor degenen die Gods Woord onderzoeken om de harmonie van Gods Woord te leren kennen, heel de Bijbel te gebruiken en toch niet in verwarring te raken.

Tijdens de hele kerkgeschiedenis waren er getrouwe dienaren van God die iets zagen van de bedelingen. Zij predikten dit, en hun luisteraars werden geestelijk rijk. Zij predikten o.a. het verschil tussen Gods plan met Israël en Gods plan met de gemeente die Zijn Lichaam is. Zij zagen duidelijk dat er een verschil is tussen wet en genade, en hebben de luisteraars geholpen om de vrijheid in Christus te leren kennen. Deze waarheden en nog vele anderen brachten zegeningen en vreugde in het geestelijk leven en, in de harten van velen. Zij werden geestelijk rijk en konden God dagelijks van harte prijzen.

Jammer genoeg, wordt in onze tijd de belangstelling voor de Bijbel, zoals voor veel andere dingen, helaas steeds minder. Velen zien gezonde en opbouwende leer als "dogma", en zeggen dan ook b.v. "hij is geïndoctrineerd". Zij geven de voorkeur aan een verzameling teksten die uit hun verband getrokken zijn, niet lettend op voor welke tijd ze geschreven zijn.

We kunnen de rijkdom van Christus, en de zekerheid in het geloof en de kennis, en alle onderdelen van de boodschap van genade, niet missen. Het resultaat van het niet accepteren van deze boodschap en de bedeling waarin wij leven, is dat veel kinderen van God misleid en verward worden door allerlei wind van leer. Zoals de volksmond zegt: door de vele bomen zien zij het bos niet meer.

Wij leven nu onder de bedeling van genade. De gelovige zal bekrachtigd worden door het verkennen en onderzoeken van deze bedeling. Hij zal zekerheid krijgen over de wil van God, en dagelijks kracht ervaren als resultaat van het vertrouwen op het volbrachte werk van de Here Jezus aan het kruis, voor hem persoonlijk.

Talrijke mensen werden en worden nog steeds vervolgd omdat zij het evangelie prediken. Eén van hen was de apostel Paulus. Hij bad o.a. voor open deuren om deze glorierijke goddelijke waarheid overal bekend te maken. Het is nog steeds de wil van de Here dat elke gelovige dit zal doen.

Tenslotte is het ons gebed dat u door het lezen van dit boek bekrachtigd mag worden, en de reuk van Zijn kennis allerwegen door ons verspreidt, want wij zijn voor God een geur van Christus onder hen, die gered worden, en onder hen, die verloren gaan", II Korinthe 2:14-16.

"Hem verkondigen wij, wanneer wij ieder mens terechtwijzen om ieder mens in Christus volmaakt te doen zijn." Kolossenzen 1:28.

"Hem nu, die bij machte is u te versterken - naar mijn evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring van het geheimenis, eeuwenlang verzwegen, maar thans geopenbaard en door profetische Schriften volgens bevel van de eeuwige God tot bewerking van gehoorzaamheid des geloofs bekendgemaakt onder alle volken", Romeinen 16:25.

Dov Avnon

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

BEDELING BEGIN VERANTWOORDELIJKHEID FALEN STRAF

1. Onwetendheid Gen.1:26,27,Adam een wet Gen.2:17 Gen.3:1-6 Gen.3:16-19 23,24
2. kennis Gen.3:24 een ontmoetingsplaats Adam een wet Gen.4:7 offeren Gen.6:5 watervloed over de gehele aarde Gen.6:17
3. Menselijke regering een gereinigde aarde Noach een wet de aarde vervullen Gen.9:1 Gen.11:14 Gen.11:7-9 de heidenen verstrooid
4. Belofte Gen.12:1 Abraham een wet scheidt u af Israël ging naar Egypte slavernij in Egypte
5. De wet Exodus 12 Israël de wet aan Israël gegeven de wet gebroken gevangenschap Romeinse overheersing

GEBEURTENIS: De geboorte van de Here Jezus

Periode van aankondiging van het Koninkrijk Israël Matth.3:2 de wet wordt versterkt Israël verwerpt de Koning

DE GEBEURTENIS: De dood, opstanding en hemelvaart van de Heere Jezus

Periode van aanbod van het koninkrijk aanbod aan de leiders van Israël Hand.3:19-21 Israël verwerpt het koninkrijk het koninkrijk wordt uitgesteld, Israël wordt verstrooid

6. Genade Ef.3:2 openbaringen aan Paulus, behoudenis aan een ieder aangeboden geloof Rom.4:5; 2 Kor.5:19-20 hoe zit het met u? de grote verdrukking over de gehele wereld

GEBEURTENIS: De komst des Heren voor de gelovigen, de opname

de grote verdrukking opnieuw voor Israël Matth.24 kijk naar Hem die zij doorstoken hebben Zach.12:10 de volken verzamelen zich tegen Christus Armageddon satan gebonden

GEBEURTENIS: De komst des Heren om te regeren

7. het duizendjarig rijk de rechtvaardige koning regeert en overwint door de rechtvaardige koning geregeerd worden aan het einde wordt satan losgelaten en hij verzamelt een leger Openb.20:7-10 de laatste strijd, satan wordt in de poel des vuurs geworpen
8. Het perfecte Koninkrijk

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

HOODSTUK 1

INLEIDING

Het grootste deel van mijn leven ben ik bezig geweest om het genade-evangelie te verkondigen aan mensen die ieder punt hiervan betwistten en die veel zogenaamde tegenstrijdigheden zagen. De leer der bedelingen in de Bijbel beantwoordt deze zogenaamde tegenstrijdigheden.

Tegelijkertijd ontmoette ik andere mensen, die geloofden in de Bijbel, maar door een diep, geestelijk en verstandelijk lijden gingen omdat zij het verschil niet opmerkten tussen de bedeling van de wet en de bedeling van genade. Bovendien merkten ze niet op, dat er een periode van aankondiging en een periode van aanbieding van het Koninkrijk was, en dat in de toekomst de grote verdrukking nog zal plaatsvinden. Zij, en anderen, probeerden wetten en leringen aan hun levens toe te voegen, die niet bestemd zijn voor de huidige bedeling van genade.

De Bijbel is geen verwarrend boek. Sommigen hebben dat er wel op doen lijken, door alles door elkaar te halen, alsof er geen bedelingen zijn. Dit doet de Bijbel oneer aan. Des te meer iemand de leer der bedelingen bestudeert, des te meer zal hij de nauwgezetheid van de Schrift gaan zien. En zijn hart zal geopend worden om God te dienen en dankbaar te zijn. Ik vertrouw erop dat uw hart ook zo zal reageren.

De leer der bedelingen is het fundament voor alle Bijbelstudies. Ze zijn als de tafels der vermenigvuldiging. Als je ze eenmaal geleerd hebt, gebruik je ze dagelijks. En zonder deze te kennen, is men behoorlijk gehandicapt.

De volgende notities, (notities van studies, die ik vroeger in een Bijbel-klas heb gegeven), zijn op verzoek gedrukt. Er was behoefte aan elementaire en eenvoudige studies, zodat een ieder, die ze oprecht wil bestuderen, ze ook kan begrijpen. Ze zijn bedoeld als een boek voor beginners. Ook is korthed nagestreefd, misschien kunt u het beschouwen als een vogelvlucht met betrekking tot de leer der bedelingen. Ik heb ook geprobeerd antwoorden te geven op vragen die opkwamen wanneer het materiaal met vrienden werd besproken.

Mag dit boekje dienen om verwarring uit te bannen en u hongerig te maken voor verdere studie. Dat u toenemende vreugde mag beleven in het Woord en dat u in staat mag zijn anderen te onderwijzen.

In een les die ik gaf over astronomie en de Bijbel, noemde ik Sirius, de heldere ster. Deze is blauw met flitsende, rode stralen als van vuurpijlen. Aan het eind van de les zei een jong meisje in grote verwondering, "Dat heb ik gezien! Maar mijn moeder en mijn zus zeggen dat ik gek ben". Maar integendeel, zij was niet gek. Ze had een beter zicht hierop! Er is zoveel te zien, terwijl men de Bijbel bestudeert. Alle gelovigen hebben het "gezichtsvermogen" om hun ogen te openen voor de grote schoonheid hiervan. "Opdat de God van onze Here Jezus Christus de Vader der Heerlijkheid, u geve de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen: verlichte ogen uws harten, zodat gij weet, welke hoop Zijn roeping wekt".

Efeze 1:15-23

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

HOODSTUK II

De bedelingen in het algemeen

SLEUTELVERS. II Timotheus 2:15

Wat te doen? Zich benaastigen, zich beijveren. WAAROM? Om jezelf beproefd ten dienste van God te stellen, als een arbeider die zich niet behoeft te schamen. HOE? Door het woord der waarheid recht te snijden.

DEFENITIE: Een bedeling, of indeling van de Schrift, is een periode waarin God Zijn wil bekend maakt, voor een afzonderlijke tijdsperiode. Dat betekent: God doet een bepaald aanbod aan bepaalde mensen, in een bepaalde tijdsperiode. De toets voor de mensen is het specifieke aanbod van Zijn wil aan te nemen of te verwerpen.

Je gelooft in bedelingen, als je gelooft dat:

- redding door genade is, helemaal los van elk werk,
- dat de natie Israël hun Messias niet hebben geaccepteerd,
- behoudenis zowel aan joden als aan heidenen aangeboden is,
- het niet verkeerd is om wat geld in je zak te hebben, een paar extra schoenen en een ander kledingstuk,
- ieder mens voor zijn eigen huishouden moet zorgen in plaats van alles gemeenschappelijk te hebben.

Kennis van de bedelingen:

- redt u van het gevoel dat de Schrift zichzelf tegenspreekt, veel verwarrende gedeelten zullen duidelijk voor u worden.
- stelt u in staat de Schrift goed en juist te gebruiken.
- helpt u om een houvast te geven aan de bedeling van genade.
- wanneer je Zijn bedoeling kent, kun je leven en dienen overeenkomstig Zijn doel.
- hoedt u voor dogmatische fouten; bijv. fouten met betrekking tot genezing, Israël, ontwapening (zwaarden in ploegscharen veranderen, wanneer zal dat gebeuren? in welke bedeling?).
- laat ons zien waar we ons bevinden in de geschiedenis van de wereld.
- bewaart u voor angst, valse hoop en hopeloosheid.

Eén doelstelling van deze studies is u een grondbeginsel te geven, zodat u in staat zult zijn om elk gedeelte van de Schrift juist te gebruiken. De volgende dingen zult u ook leren:

- neem altijd notitie van de tijd, wanneer speelde de passage zich af?
- neem ook notitie van de inhoud, dat wil zeggen, spreekt het over de bedeling van de wet, de bedeling van genade, het duizendjarig rijk, de periode van de aankondiging van het koninkrijk, het aanbod van het koninkrijk of de grote verdrukking?
- bekijk tot wie of over wie gesproken wordt. Israël? iedereen? gelovigen?
- kijk ook naar wat het werkelijk zegt.

Wanneer iemand zegt dat we alleen een gedeelte van de Bijbel lezen en niet de hele Bijbel, kunnen we zeggen: Integendeel! Het is alsof je naar zolder gaat en oude brieven vindt. Ze zijn niet aan jou geadresseerd, maar je leest ze begerig, en de informatie die erin staat, helpt je om de een of andere "familiepuzzel" in elkaar te zetten. We kunnen ook leren van de mislukkingen en successen van de mensen aan wie de brieven gericht waren. Maar realiseer je ten allen tijde, dat de instructies in de brief niet aan jou geschreven zijn. Dus de wetten en de geboden die gegeven waren aan hen die in andere bedelingen leefden, zijn niet voor ons die leven in de huidige bedeling van genade. Met andere woorden, wij hoeven ze niet op te volgen!

De meeste verwarring over de Schrift komt, wanneer je probeert jezelf, of iemand probeert jou, onder de bedeling van de wet of in de periode van de aankondiging van het koninkrijk aan Israël, of de periode van het

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

aanbod van het koninkrijk aan Israël, of de grote verdrukking te plaatsen. Daarom zal deze studie u in belangrijke mate helpen om u voor deze verwarring te behoeden. De studie zal het contrast laten zien tussen die tijden, en de huidige, heerlijker bediening van genade.

Natuurlijk blijven bepaalde feiten hetzelfde in elke bedeling, bijv. God's karakter. Dit verandert niet. Maar de verschillende aanbiedingen en openbaringen van Zijn wil, waren en zijn beperkt, gelden namelijk alleen voor een zeker tijdsbestek en een bepaalde groep mensen, "Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid." Hebr.13:8. Het Grieks duidt aan dat Hij altijd dezelfde persoon is. Hij werkt echter niet altijd op dezelfde manier. De Bijbel wordt duidelijk wanneer men zich realiseert, dat de instructies die God gaf aan mensen, voortschrijdend zijn geopenbaard, en dat Hij na de openbaring er een duidelijke verklaring voor geeft. Bijvoorbeeld: in Gen.1:29 wordt de mens verteld dat hij mag eten van al het zaadragend gewas en van het geboomte waaraan zaadragende vruchten zijn. In Gen.9:3 mag hij ook dieren eten en later in Lev.11, alleen bepaalde dieren. Een tijd later, mag hij weer alles eten. (Merk het woord "mag" op; als er iets is, dat niet nuttig is voor u, vermijd u het natuurlijk). Niemand kan al deze regels tegelijkertijd gehoorzamen en zo is het ook niet bedoeld. Natuurlijk is de laatste openbaring voor onze bedeling.

In iedere bedeling: (1) was er een nieuwe openbaring, een nieuw aanbod van God, (2) faalde de natuurlijke mens om aan dit aanbod gehoorzaam te zijn, (3) kwam er een straf van God, (4) was er een gehoorzaam restant (enkele individuen die het aanbod wel accepteerden).

Wanneer we naar de kaart kijken, merken we op dat in bedeling 1 er een wet was voor Adam. In bedeling 3 was er een wet voor Noach en zijn familie. In bedeling 4 was de wet voor Abram en zijn familie, terwijl in de vijfde bedeling de wet voor het volk Israël was.

Daarna kwam de korte periode van de aankondiging van het koninkrijk aan Israël, "Israëls dag" (de vier evangeliën tot Zijn opstanding) en de korte periode van het aanbod van het koninkrijk aan Israël, "Israëls crisis" (begin van Handelingen tot de steniging van Stefanus). Deze twee perioden waren nog steeds onder de bedeling van de wet.

De zesde bedeling is de bedeling van Genade, waarin behoudenis wordt aangeboden aan alle mensen en de basis van blijvende behoudenis het geloof is, alleen afhankelijk van de Redder. Dit is de bedeling waarin wij leven. Het begon met de openbaringen aan Paulus en het kan elk moment eindigen.

Dan zal er een korte periode komen die "de dagen van Jacobs benauwdheid" heet, Jer.30:7, of de zevende week van Daniëls profetie.

De zevende bedeling is het duizendjarig rijk, en bedeling acht zal het perfecte koninkrijk zijn. De eerste vier bedelingen hebben weinig uitleg nodig. Ik hoop dat u de kaart wilt raadplegen en het volgende zult opmerken:

- Bedeling 1 begon met Adam. Hij had de verantwoordelijkheid niet te eten van de boom van kennis van goed en kwaad. Adam en Eva gehoorzaamden niet en hun straf was de verbanning uit de hof van Eden.
- Bedeling 2 begon buiten de hof. De mensen waren verplicht offers te brengen voor hun zonde. Het gevolg van de zonde was wereldwijde corruptie, die de zondvloed noodzakelijk maakte.
- Bedeling 3 begon met Noach en zijn familie op de gereinigde aarde. Hun opdracht was om de aarde te vullen. In plaats daarvan probeerden de mensen een toren tot aan de hemel te bouwen. God strafte hen door hun spraak te verwarren en Hij verstrooide hen over de aarde.
- Bedeling 4 begon met Abraham aan wie beloofd werd dat hij een groot volk zou worden. Ze moesten gescheiden blijven van aanbidders van afgoden. Maar de gehele familie ging naar Egypte. Als straf volgde slavernij in dit land.

Merk op wat God gaf in iedere bedeling, en wat de openbaring van Zijn wil was. Het was in iedere bedeling iets anders.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

Hoofdstuk III

DE VIJFDE BEDELING, DE WET

Tijdens de bedeling van de wet, bestonden de geboden uit een nauwgezet systeem van voortdurende en speciale offers, tesamen met het priesterschap en de tabernakel (eerst een altaar, later de tempel). De priesters moesten speciale kledingstukken dragen, er waren speciale voedselbeperkingen, aanwijzingen voor genezingen, ceremoniële sprenkelingen en wassingen. De wetten waren zeer gedetailleerd; bijv. degene die een vuur ontsteekt op de sabbatdag, zal ter dood veroordeeld worden, Ex.35:2,3.

AAN WIE WAS DE WET GEGEVEN? Aan de mensen die uit Egypte geleid waren: het volk Israël, Ex.20:2.22; Rom.9:4.

WAT VEREISTE DE WET? De wet vereiste volmaaktheid. "Vervloekt is hij, die de woorden van deze wet niet metterdaad volbrengt", Deut.27:26. Merk op: "volbrengt", niet zoals duizenden joden me vertelden, dat ze moesten proberen de wet te volbrengen. (Precies zoals duizenden heidenen hun falen bekenden, verwachtten ze gelijktijdig redding door de wet, Gal.3:10).

WAT WAS HET DOEL VAN DE WET? "Opdat alle mond gestopt en de hele wereld strafwaardig worde voor God... Want de wet doet zonde kennen", Rom.3:19,20. De bedoeling van de wet was de zonde bekend te maken, en de mensen niet tot hoop, maar tot uiterste wanhoop te brengen. Wanneer wij dit opmerkelijk lezen, dan zien we dat de wet voorkomt dat mensen in hun eigen goede werken roemen.

Sommige joodse mensen hebben een kopie van de geboden boven de voordeur van hun huis hangen. Ik heb hen verteld dat daarin geen hoop voor leven is omdat de wet zegt: "je bent een zondaar". Zoals een spiegel het vuil laat zien, maar niet schoonmaakt, zoals een thermometer de hoge temperatuur weergeeft, maar niet geneest, zo geeft de wet zonde weer, maar kan niet schoonmaken of genezen.

De wet kan ons niet levend maken of gerechtigheid geven. Gal.3:21. De wet brengt ons niet dicht bij God, Ex.20:18. De wet was een "slavenjuk", Hand.15:10; Gal.5:1. De wet was als een schaduw, ze kon niemand perfect maken, Hebr.6:19; 10:11.

De wet had nog een tweede doel: ze was ook bedoeld als tuchtmeester voor Israël, om naar Christus te wijzen, die alleen rechtvaardigt door geloof, Gal.3:24,25. In de dagen van de Bijbel was een tuchtmeester, een dienaar, iemand die een kind naar de leraar bracht. "O, u bedoelt als een schoolbus", zei een kind aan wie ik dit vertelde. Hij had het begrepen. Het Griekse woord voor tuchtmeester is "pedagogos", wat betekent: iemand begeleiden.

Met de term "de wet" zoals hier gebruikt, wordt bedoeld de wet gegeven door Mozes aan het volk Israël, door dit feit nam Israël een bevoorrechte positie in. Natuurlijk worden hier niet de wetten van een land mee bedoeld, noch de wet van het geweten, dat wil zeggen, het feit dat iedereen weet dat liegen, stelen, moorden etc. verkeerd is. Met de wet bedoelen we de wet, gegeven als een verbond aan Israël, voor Israël en geldig voor een specifieke periode.

Meer details over de wet worden gegeven in hoofdstuk 11 betreffende "het houden van de wetten van Mozes".

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

Hoodstuk IV

DE PERIODE VAN DE AANKONDIGING VAN HET KONINKRIJK AAN ISRAËL (een periode tijdens de bedeling van de wet)

Deze korte periode begon met de aankondiging van Johannes de Doper: "Het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen", Mat.3:2. Aan het begin van Zijn aardse bediening herhaalde de Heere Jezus deze aankondiging, "Het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen", Mat.4:17. En toen Hij Zijn discipelen uitzond, vertelde Hij ook hen om het Koninkrijk der hemelen aan te kondigen, Mat.10:7. "Nabijgekomen" betekent dat het snel zou komen.

Het Koninkrijk is door het hele Oude Testament heen verkondigd door de profeten. Het betreft een aards Koninkrijk, het Koninkrijk der hemelen op aarde, een hemels Koninkrijk wat op deze aarde gevestigd zal worden.

De aankondiging van dit Koninkrijk gold alleen voor Israël. Aan de discipelen werd verteld alleen naar Israël te gaan, Mat.10:5,6. De Here Jezus werd alleen tot Israël gezonden, Mat.15:24.

De leringen in deze periode van de aankondiging van het Koninkrijk komen overeen met de aankondiging zelf. Het zijn de wetten van dat Koninkrijk. De "Bergrede" in Mat.5,6 en 7 komt precies overeen met deze aankondiging. Merk de herhaalde zinsnede op "Gij hebt gehoord, dat gezegd is..., maar Ik zeg...", Mat.5:20-45. De profeet waar Mozes over gesproken had, was nu onder de Israëlieten. En hoewel men nog steeds leefde onder de bedeling van de wet, bracht Hij een nieuw tijdperk: de wet werd versterkt. Zie b.v. Mat.5:27,28: deze wetten benadrukken nogmaals de onmogelijkheid van behoudenis door de wet, want zoals we gezien hebben, zijn DE GEDACHTEN de maatstaf, Mat.5:28. Het is duidelijk dat allen ongehoorzaam waren.

Deze wetten concentreren zich op de tempel, Mat.5:23,24, waar het volk zijn offers moest brengen. De genezen melaatse moest zich aan de priester gaan tonen en een offer brengen, Mat.8:4. Het volk moest diegenen gehoorzamen, die in de stoel van Mozes zaten, de schriftgeleerden en farizeeën, Mat.23:2.

"Doch wie u een slag geeft op de rechterwang, keer hem ook de andere toe en wil iemand u rechten en uw hemd nemen, laat hem ook uw mantel, en zal iemand u voor één mijl pressen, ga er twee met hem. Geef hem die van u vraagt, en wijs hem niet af, die van u lenen wil", Mat.5:39-42. "Indien uw rechteroog u tot zonde zou verleiden, ruk het uit en werp het van u... indien uw rechterhand u tot zonde zou verleiden, houw haar af en werp haar van u." Mat.5:29,30. Ze mochten geen schatten op aarde verzamelen, Mat.6:19. Ze mochten zich niet bezorgd maken over wat ze zouden eten of hoe ze zich zouden kleden, Mat.6:31. Ze moesten het Koninkrijk zoeken en bidden dat het zou komen, Mat.6:33;6:10.

De discipelen moesten melaatsen genezen, doden opwekken, boze geesten uitdrijven, geen geld meenemen op reis, noch een extra jas of schoenen, Mat.10:7-10.

Wanneer u dit leest zult u misschien denken dat deze wetten onmogelijk te gehoorzamen waren. De reden waarom ze in die tijd mogelijk waren, was dat de Heere zelf bij Zijn discipelen was. Ze hadden b.v. geen geld nodig, omdat Hij kon zorgen voor geld uit een vissemond, Mat.17:27, of het brood en de vissen voor maaltijden kon vermenigvuldigen. U ziet dat deze lering samen gaat met deze periode. De lering: (1) was alleen bedoeld voor het volk Israël, (2) was geldig in de periode dat ze de tempel nog hadden, en (3) toen de Messias bij hen was.

Deze aankondigingsperiode was "Israëls dag", de tijd, gedurende welke het volk Israël zich gereed kon maken om het Koninkrijk te ontvangen. Als voorbereiding gold dat Israël berouw moest tonen, en zich moest laten dopen voor vergeving van zonde (een wettelijke verordening werd hen dus opgelegd). Gods plan voor het Koninkrijk was Zich een heel volk van priesters te verkrijgen, Ex.19:6; 30:19-21; Num.8:5-7,21. daarom ver-eiste Hij ook de ceremoniële sprenkeling van het volk. Maar wat deed Israël? Eerst werd Johannes de Doper, de voorbode, vermoord, en ten tweede kruisigden ze de Koning, Luc.23:18-23.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

Hoofdstuk V

DE PERIODE VAN HET AANBOD VAN HET KONINKRIJK AAN ISRAËL

Aan het kruis bad de Here: "Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen," Luc.23:34. Zij wisten niet dat Degene die zij kruisigden, de Here der heerlijkheid was. Hoewel de genade als bedeling nog niet gekomen was, handelde God overeenkomstig Zijn genade met betrekking tot Israël, het gebed werd beantwoord en Gods programma met Israël ging door. Na de dood, de opstanding en de hemelvaart van de Here Jezus, bood Petrus het Koninkrijk aan, aan "de mannen van Israël." Het aanbod werd gedaan op basis van Israëls nationale berouw, Hand.3:12-21 (tijden van verademing, de terugkeer van de Messias, zodra het volk Israël berouw zou tonen.) Dat aanbod was de climax van de 2000 jaar van beloften in het Oude Testament. Het was daarom de grote crisisperiode voor Israël.

Enkele kenmerken van die periode waren:

1. Het aanbod gold alleen voor Israël.
2. De tempel was nog steeds het centrum voor de apostelen, Hand.2:46;3:1
3. Ze hadden geestelijke kracht ontvangen, de gave van de Heilige Geest, voor de speciale bediening die zij hadden in die periode.
4. Hun opdrachten zijn te lezen in Mat.28:19,20; Mark.16:15-18; Luc.24:47,48; Joh.20:21-23 en Hand.1:8. Zij begonnen in Jeruzalem, onderwezen de wet en brachten die in praktijk, genazen zieken, wekten doden op, spraken in tongen en vergaven zonden.
5. Zij spraken vrijmoedig, omdat hen het Koninkrijk beloofd was en zij op de twaalf tronen zouden zitten om Israël te oordelen, Mat.19:28,29. Petrus wist dat hij het Sanhedrin ging vervangen, maar hij wist niet wanneer.
6. De gelovigen brachten de wetten van het Koninkrijk in praktijk, zij verkochten alles en hadden alles gemeenschappelijk. Vanaf het moment dat ze op wonderlijke wijze vervuld werden met de Heilige Geest, hadden ze een perfecte harmonie, een voorproefje van het Koninkrijk. Ze handelden in overeenstemming met het schema van de periode van het aanbod van het Koninkrijk aan Israël.

Alles was aanwezig om de echtheid van het aanbod aan Israël te bewijzen. Maar wat deed het volk Israël met dit aanbod? Het volk zette de apostelen gevangen en besloten hun verwerping van het aanbod van Stefanus, door hem te doden, Hand.7:59,60. Zij gingen nog verder in hun afvalligheid, door zelfs Herodes te aanbidden, Hand.12:22 (de schaduw van de antichrist).

Een jonge man, genaamd Saulus was aanwezig bij de steniging van Stefanus Hand.7:58. Handelingen 9, het verhaal van de bekering van Saulus is een keerpunt in de Bijbel. Een gebeurtenis die een grote verandering teweeg brengt.

1. De wonderbaarlijke tekenen verdwijnen langzamerhand.
2. Israëls bevoorrechte positie vermindert, de heidenen gaan ook een rol spelen.
3. Petrus, de apostel van de Joden, wordt niet meer genoemd na hoofdstuk 15. In zijn plaats spreekt Paulus.
4. De boodschap verandert. In plaats van gedoopt te worden en vergeving van zonden te ontvangen, Hand.2:38, horen we nu een geheel nieuwe boodschap: een ieder die gelooft in de Here Jezus, krijgt vergeving, Hand.13:38,39.
5. Heidenen en Joden wordt vergeving van zonden geschonken alleen door het geloof in de Here Jezus.
6. Na de climax van de val van Israël, zien we een geleidelijke overgang naar de bedeling van genade.

Na de voorproef van het Koninkrijk in de eerste hoofdstukken van Handelingen, en na de bekering van Paulus in

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

Hand.9, het "breekpunt" in dit boek, bemerken we een overgangperiode. De laatste hoofdstukken van Handelingen kunnen we beschouwen als een brug die leidt naar een nieuwe bedeling. Hoe duidelijk wordt dit boek als het gelezen wordt met dat in onze gedachten! Maar wat moeten we verder doen met het aardse Koninkrijk dat leek te beginnen? Na Israëls verwerping van het aanbod, werd de totstandkoming van het Koninkrijk uitgesteld. Met andere woorden, het Koninkrijk wordt als het ware vast gehouden als een krediet bij een bank totdat aan bepaalde voorwaarden is voldaan. En Israël kan het niet krijgen totdat een schriftelijke overeenkomst is opgesteld.

Na de val van Israël stopten de profetieën en krijgt Israël dezelfde positie als de heidenen, zijnde vervreemd van God.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

Hoofdstuk VI

DE BEDELING VAN GENADE

De bedeling van genade is de bedeling waarin wij leven. "Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods", Ef.3:2 (Oude vertaling). Hoewel deze genade bedeling ruim 1900 jaar oud is, schijnen zovelen er niet van gehoord te hebben!

Wat is Gods aanbod in deze genade-bedeling? Het aanbod is persoonlijke redding op basis van geloof in het werk van de Here Jezus. Het is ZIJN werk, en niet jouw werk! Lees Rom.4:5 enkele malen en overdenk wat het zegt. "Hem echter, die niet werkt, maar zijn geloof vestigt op Hem, die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid." (Gerechtigd betekent: vrijgesproken van schuld). Rechtvaardiging en verzoening voor de goddelozen wordt vrijelijk geschonken, het heeft niets met werk te maken. Men hoeft niets te betalen of te doen, II Kor.5:19,20. Dat is VERBAZINGWEKKENDE GENADE VAN GOD!

Met hoeveel mensen heb ik niet gesproken die zeiden: "O, als ik alleen maar kon weten of ik genoeg werk heb gedaan!" (zoals goede werken, liefdadigheden en rituelen). Niemand heeft genoeg gedaan! Het is echter ook helemaal niet de goede weg! De hemel verdient je niet door werken, maar wordt geschonken door GENADE alleen.

Wanneer iemand zegt, dat ik het te simpel maak of het zo te makkelijk is, dan antwoord ik: wanneer u de wet er aan toevoegt, dan maakt u het erg moeilijk, ja zelfs volkomen onmogelijk! Want de Heer neemt niemand aan op basis van werken in deze bedeling van genade. Wanneer iemand denkt dat enkele werken of rituelen van hem verwacht worden om behouden te worden of te blijven, dan vertrouwt hij op werken en niet op de Here Jezus alleen. En zo is hij nog steeds verloren. Een ieder die op werken vertrouwt, en denkt dat behoudenis door werk te verkrijgen is, is onder de vloek, Gal.3:10.

Behoudenis is niet gedeeltelijk door de wet en gedeeltelijk door genade, niet gedeeltelijk jouw en Christus' werken. Werk en genade, welke twee elkaars tegenstellingen zijn, mogen niet door elkaar gehaald worden, Rom.11:6. Want door genade ben je behouden, door geloof, Ef.2:8,9. Niet door werken der rechtvaardigheid die we doen, Titus 3:5. Er zijn 147 andere teksten die redding door geloof leren. Genade is de enige hoop voor de zondaren. Genade is de gave voor bedelaars, voor hen die zichzelf erkennen als veroordeeld door de wet. Sommigen zeggen: geestelijk bankroet zijn, maar bankroet zijn veronderstelt dat je iets gehad hebt. Dus het is zelfs meer dan alleen het besef dat je niets hebt. Wij hebben nooit iets gehad om Gods aanvaarding te verdienen. Heb je je dat weleens gerealiseerd?

Hoewel genade gratis is, is het niet "goedkoop". De Here heeft geleden om behoudenis mogelijk te maken voor u. Zij die denken dat ze aangenomen worden door hun werken, beledigen het werk dat de Here verricht heeft, omdat zij zeggen dat het niet genoeg was, niet voldoende. God redt door genade omdat Hij tevreden is. Omdat het werk op het kruis genoeg was en daardoor iedere vordering van jou betaald is. Waarom ben jij niet, gelijkerwijze tevreden met behoudenis door genade?

Omdat behoudenis door genade is, is het ook helemaal zeker, Joh.3:16, Rom.8:35-39. Hoe het leven geleefd wordt nadat iemand behouden is, wordt in een ander hoofdstuk beschreven. Werken die de Here welgevallig zijn, zijn mogelijk nadat iemand behouden is, nl. de werken, die voortvloeien uit de redding die je al bezit. (Het is echter niet mogelijk goede werken te doen om behoudenis te verkrijgen. En dit is een groot verschil).

De wet was aan Israël gegeven. De aankondiging en het aanbod van het koninkrijk waren aan Israël gericht. Aan wie wordt in de bedeling van genade het aanbod gedaan? Het aanbod van redding door genade is voor allen: Joden én heidenen. In deze bedeling is er geen verschil, omdat allen gezondigd hebben en de heerlijkheid Gods derven, Rom.3:22,23. Na de val van Israël kwam dat volk in dezelfde positie als de heidense volken, vervreemd van God. Een Jood is behouden door vertrouwen op de dood van de Heer op het kruis. Een heiden is behouden op dezelfde manier. De verantwoordelijkheid om te geloven is persoonlijk. Het aanbod voor deze tijd is gericht aan individuen. Niemand heeft voorrang. Heidenen en Joden hebben dezelfde gelegenheid om behouden te worden.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

Tijdens de 2000 jaar, voor de bedeling van genade begon, was de enige manier waarop een heiden tot de Heer kon komen door het vastgrijpen van de slip van een Judeese man, Zach.8:23, zich te bekeren tot het Hebreeuwse geloof. Ook voorafgaand aan de bedeling van genade, was werk en geloof vereist voor behoudenis. Abel en Noach b.v. deden het verlangde werk. (zie Hebr.11:4,7 voor verklaring van het Genesisverhaal). Onder de bedeling van de wet was het duidelijk dat constant werken verlangd werden. In de perioden van de aankondiging en het aanbod van het Koninkrijk waren werken verplicht, inclusief een wettelijk ritueel. De bedeling van genade verschilt totaal van alles wat er aan voorafging. Zoals de bedeling van de wet met zijn voortdurende offers "doen of je wordt afgesneden", geheel verschillend was van wat ervoor aangeboden was, zo is de genadebedeling geheel verschillend van wat eraan vooraf ging: helemaal geen werken zijn meer vereist voor behoudenis.

"Het hoofdstuk over genade is het enige wat mij interesseert, omdat dit het enige is wat ik nodig heb" zei een vriend toen hij van de inhoud van dit boek hoorde. Dit kunnen wij allemaal zeggen. Maar genade kunnen we toch meer waarderen wanneer we het falen van de mens in andere bedelingen zien. De genade is net als een uniek sieraad: de glans van de genade straalt tegen de achtergrond van het falen van de mens tijdens de andere aanbiddingen die God vóór de bedeling van genade gaf. Het is een ernstige fout wanneer offers van vorige bedelingen in deze bedeling van genade gepredikt worden. Sommigen kunnen misschien goede dingen prediken, maar als redding door genade weggelaten wordt, is dit een "fataal verzuim". Geïnspireerd door de Heilige Geest, schreef Paulus dat ook al zouden wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie verkondigen, afwijkend van hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt, Gal.1:8, II Kor.11:14,15.

De bedeling van genade was niet geprofeteerd. (Wat zou er gebeurd zijn als Israël het aanbod van Petrus had geaccepteerd? Dan had het geprofeteerde, n.l. de grote verdrukking gekomen, direkt gevolgd door het duizendjarig rijk. De heidenen zouden gered worden, ze hadden hierdoor van de redding door Israël gehoord, anders dan tegenwoordig zonder Israël).

Het genade-evangelie was "verborgen". Het was een "heilig geheim", een mysterie, openbaar gemaakt aan Paulus door openbaringen, Ef.3:2-5, Col.1:24-26, Gal.1:11,12 en Gal.2:2,7,9. Het woord geheimenis betekent dat God gezwegen heeft over dit totdat Hij het aan Paulus openbaarde. Paulus (Saulus) die de leider was van de groep die de Messiaanse kerk, vervolgde, werd behouden zoals beschreven in Handelingen 9. Daarna werd hij door overvloedige openbaringen van de Heer tot leider van de nieuwe bedeling gemaakt, Rom.11:13.

Behoudenis door genade alleen was niet verkondigd totdat Paulus het bekend maakte. Paulus leerde de genade niet van de twaalf apostelen. Zij leerden dit van hem, en later vertelde Petrus de mensen te groeien in hetgeen Paulus leerde n.l. genade, "Wast op in de genade," II Petr.3:18.

Na Israëls verwerping van de Koning en het Koninkrijk verkeerde de wereld in een hachelijke positie, omdat Israël Gods getuige was voor de wereld. Hoe kon iemand tot God komen, nu Israël, welke Gods getuige voor de wereld was, aan de kant gezet zou worden, zoals de heidenen al aan de kant gezet waren? Wat zou de wereld in een volslagen duisternis gestort zijn, als God niet het geheimenis van de eertijds verborgen bedeling van genade geopenbaard had.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

Hoofdstuk VII

DE KOMST VAN DE HERE IN DE LUCHT, DE OPNAME VAN DE GEMEENTE

De bedeling van genade zal eindigen bij de komst van de Here in de lucht, de opname van de gemeente. Het griekse woord voor opname betekent: erbij nemen, opnemen, tot zich trekken, oproepen, In het nederlands is het vertaald als "opname".

"Want de Here Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels en met de bazuin Gods neerdalen van de hemel en die in Christus gestorven zijn zullen eerst opstaan; daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen tezamen met hen opgenomen worden in de wolken, de Heere tegemoet, in de lucht, en alzo zullen wij altijd met de Heere wezen.

"Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods neerdalen van de hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan" Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken, de Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met de Heere wezen"

I Thes.4:16,17,

"Ziet, ik zeg u een verborgenheid: wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden; In een punt des tijds, in een ogenblik, met de laatste bazuin; want de bazuin zal slaan, en de doden zullen onverderfelijk opgewekt worden, en wij zullen veranderd worden. Want dit verderfelijke moet onverderfelijkheid aandoen, en dit sterfelijke moet onsterfelijke aandoen. En wanneer dit verderfelijke onverderfelijkheid zal aangedaan hebben, en dit sterfelijke onsterfelijke aangedaan hebben, alsdan zal het woord geschieden, dat geschreven is: De dood is verslonden tot overwinning. Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning" I Kor.15:51-55.

Wie zullen opgenomen worden? Een ieder, die tijdens deze bedeling van genade op de Heer vertrouwt voor zijn behoudenis. Net als een magneet zal Hij een ieder opnemen die op Hem vertrouwd heeft. In een oogwenk, zal iedere gelovige lichamelijk omhoog gevoerd worden om de Heer in de lucht te ontmoeten.

Terwijl wij op onze opname wachten, hebben wij als ambassadeurs en soldaten, de gelegenheid om over de boodschap van het evangelie van genade te vertellen, II Kor.5:20, Ef.6:10-18. De Here werkt tegelijkertijd in de gelovigen met als doel ons te veranderen, om als Christus te zijn, Rom.12:1,2. Op het ogenblik van de opname zal dat werk wonderlijk compleet zijn, Rom.8:29, Fil.1:6. De oude, zondige natuur zal achtergelaten worden en kan ons niet meer bedroeven.

De opname is de eerstvolgende gebeurtenis in Gods programma. Het kan ieder moment gebeuren, omdat er geen profetieën zijn die voor die tijd vervuld moeten zijn. Geen tekenen waar naar uitgekeken moet worden. Inplaats daarvan, dienen we en wachten, verlangen en kijken uit naar de Here Zelf, Fil.3:20,21, I Thes.1:9,10. "...Verwachtende de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus..." Titus 2:13.

Sommigen denken dat "de wederkomst des Heren" betrekking heeft op de dood van een gelovige. Maar bij de terugkeer van de Here, zullen de lichamen van de gelovigen UIT de graven komen. "Dood waar is uw prikkel?" - Voor de levende gelovigen wordt dit vertaald als: de dood ontvluchten, de dood van z'n prikkel beroven. "Dood waar is uw overwinning?" - omdat de lichamen van de gelovigen, die gestorven zijn, uit de graven zullen komen.

Wanneer het uitkijken naar de Here ons hart nu al vervult met een verrukkelijk voorgevoel en verwachting, hoeveel meer zal de realiteit onuitsprekelijke en oneindige vreugde brengen!

Merk altijd het scherpe contrast op tussen de verwijzingen naar de komst des Heren voor de gelovigen enerzijds, en de verwijzingen die betrekking hebben op Zijn terugkeer om Zijn hemelse koninkrijk op aarde te vestigen.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

Een andere tegenstelling is dat de beloningen die gegeven worden na de opname betrekking hebben op verrichtte werken, terwijl de verlossing en het opgenomen worden door genade alleen bewerkstelligd worden zonder werken.

VERSCHILLEN:

- a. Behoudenis is een aanwezig bezit, verkregen uit genade, door geloof.
- b. Beloningen ontvangen gelovigen in de toekomst op basis van het dienen.

- a. Het oordeel van de werken, alleen voor gelovigen.
- b. Het oordeel voor de witte troon, alleen voor de verlorenen, duizend jaar later.

- a. De komst van de Here in de lucht, de opname, 1 Thes.4:16-18.
- b. De wederkomst van de Here naar de aarde, de openbaring, Zach.14:4.

- a. Gelovigen zijn in deze bedeling van genade ambassadeurs in een vreemd gebied, en voor de grote verdrukking zullen wij "opgenomen" worden. Het griekse woord "apostasia" is in II Thes.2:3 vertaald als "afval". De meesten lezen dit als afvalligheid van de waarheid. Maar het woord op zichzelf betekent afstand doen, weggaan, afval. Het is hetzelfde woord wat gebruikt wordt in II Kor.12:8: Paulus vroeg de Heer of de doorn in het vlees mocht verdwijnen. En zo ook in II Tim.2:19: "Een ieder, die de naam des Heren noemt, breek met de ongerechtigheid."
- b. Alleen na de opname van I Thes.4:16,17 zal de antichrist zich openbaren en alleen dan zal God de omgang met het volk Israël hervatten.

- a. Bij de opname zal de bedeling van genade eindigen, (niet geredden: stel niet uit want NU, NU. NU is het de dag des heils, II Kor.6:2. Wees op tijd!)
- b. Eén seconde na de opname zal God het profetisch programma met Israël weer opnemen.

Het is belangrijk onderscheid te maken tussen de terugkomst van de Here voor de opname en de terugkomst van de Here om te regeren: de openbaring. Er zijn boeken en preken die betrekking hebben op verschillende tekenen, oorlogen, bevindingen etc. en voor zichzelf aanspraak maken dat dit alles de tijd voor de opname aanduidt. Misschien is het door teleurstellingen in die tijdverschijnselen dat het verhaal van de opname tegenwoordig niet zo vaak gehoord wordt als enkele jaren geleden.

Tijdverschijnselen passen niet in onze bedeling omdat dit een tijdloze bedeling is. De periode van de grote verdrukking zal geheel anders zijn. En daarin zal misschien zelfs het jaar van de openbaring bekend worden omdat de wereld opnieuw in een periode van tekenen en vervulde profetie zal zijn. Ondertussen is de opname onze zalige hoop, Titus 2:13.

Op een dag, vele jaren geleden toen een moeder en haar zoontje door de straat liepen, tilde de wind haar hoed op en nam hem buitlend mee. Ze draaide zich om, om hem terug te krijgen. Het jongetje, dat niet gezien had wat er gebeurde en zich plotseling alleen bevond, dacht stellig dat de Here gekomen was. Op een avond, verschillende jaren geleden kwam een buurkind, dat we verteld hadden van de opname, naar onze deur. Hij was zo opgewonden dat hij nauwelijks uit zijn woorden kon komen. "Oh, jullie zijn er nog steeds! Ik dacht dat de Here gekomen was- kijk eens naar de lucht!" We stapten naar buiten en keken. De hele lucht was in gloed, hij had iets zien barsten. (Het ongebruikelijke verschijnsel was veroorzaakt door een experimentele weerballon).

Een tijdje geleden verbleven we op een ranch in het westen. Het was een enorme rommel, boeken, kranten, camera, en wandelschoenen waren neergelegd waar ze uitgepakt of uitgedaan waren. Maar plotseling op een donderdag werden alle dingen snel op zijn eigen plaats gezet, Waarom? We naderden het weekend en de eigenaar zou kunnen komen. Op dezelfde wijze zijn we geestelijk in staat gesteld om zoveel dingen in zijn eigen perspectief te zien, wetende dat onze "eigenaar" op weg kan zijn.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

Hoofdstuk VIII

DE GROTE VERDRUKKING

Satan, de god van deze wereld, II Kor.4:4; Ef.2:2, manipuleert volken, leiders en financiën. D.m.v. nieuwsmedia, t.v., scholen, afvallige kerken en het geld, bereidt hij de wereld voor om zijn meesterwerk van bedrog te verwelkomen: de antichrist. Het grootste gedeelte van de wereld is totaal niet op de hoogte van deze gedachtenbeheersing en financiële manoeuvres. Misschien bereidt satan ook de antichrist voor, "hij die in zijn eigen naam komt", Joh.5:43. Maar natuurlijk zal de antichrist niet geopenbaard worden, voordat de gelovigen opgenomen zijn, II Thes.2:3

In de grote verdrukking zal "het beest uit de zee" er zijn, de politieke macht, regerend vanuit Rome, het hoofd van het herleefde Romeinse rijk. (macht over "elke stam en natie en taal en volk") En "het beest uit de aarde" de antichrist, een Jood, regerend vanuit Jeruzalem. De antichrist, ook wel genoemd de "valse profeet" zal, de echte heerser van de wereld worden, gedurende de grote verdrukking. Hij zal in de tempel zitten "om aan zich te laten zien, dat hij een god is", II Thes.2:4. Er zal "een kerk" en "een wereld" van complete controle zijn. Dit is het klaarblijkelijke doel van bepaalde krachten. Het eerste deel van de grote verdrukking zal een imitatie-duizendjarig rijk zijn. Zij (niet wij) zullen zeggen: "vrede en rust", I Thes.5:3.

Het volk Israël zal opnieuw op de voorgrond geplaatst worden omdat de grote verdrukking "een tijd van benauwdheid voor Jacob" is, Jer.30:7; Mat.24:21; Dan.12:1. De grote verdrukking is de laatste zeven. (Zeven jaar van Daniëls profetie van zeventig weken. Het hebreeuwse woord voor week is zeven. Het is duidelijker om het als zeven te vertalen). Na Israëls verwerping van het koninkrijk stopte de profetie. (zoals een stopwatch) Het zal opnieuw in werking treden als de grote verdrukking begint. "Ik zal heengaan, Ik wil wederkeren naar mijn plaats, totdat zij zich schuldig gevoelen en mijn aangezicht zoeken, wanneer het hun bang te moede is, zullen zij verlangend naar Mij uitzien," Hosea 5:15.

"Ik zal over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem uitgieten de Geest der genade en der gebeden, zij zullen Hem aanschouwen, die zij doorstoken hebben, en over Hem een rouwklacht aanheffen. Ten dien dage zal er een bron ontsloten zijn voor het huis van David en voor de inwoners van Jeruzalem ter ontzondiging en reiniging", Zach.12:10-14 en 13:1.

Een vraag werd gesteld: "Aangezien de grote verdrukking begint met louter verloren mensen op aarde, hoe kunnen ze ooit de boodschap van God's Woord horen?"

1.Het geschreven Woord zal nog steeds bestaan, de antichrist zal niet bij machte zijn om elke copie zo snel te vernietigen. 2.De twee getuigen van Openb.11:3-12 zullen er zijn.

Al de twaalf stammen waren in het land toen de Heiland kwam. Alle twaalf hoorden de prediking van Petrus, dat Degene die zij gekruisigd hadden, opgestaan was. En in de grote verdrukking zullen 12.000 uit elk van de twaalf stammen van Israël onder hen zijn, die uitzien naar de Heer en zij zullen de evangelisten in de grote verdrukking zijn, Openb.7:4. Zij zullen in de gehele wereld "het evangelie van het Koninkrijk tot getuigenis voor alle volken", Mat.24:14, prediken. Zij zijn "de broeders van de Here" uit Mat.25:40. En dit is niet de juiste naam voor de ongelovige Joden vandaag.

In de grote verdrukking zullen er geheel andere omstandigheden zijn dan in deze bedeling van genade. Er zal weer een sabbat zijn, Mat.24:20. Dit heeft te maken met het volk Israël als natie. Het aardse Koninkrijk is de hoop, Mat.24:14. Vergelijk dit met de hoop van de gelovigen in de bedeling van genade. Het gebed van de discipelen uit de Koninkrijksperiode: "geef ons heden ons dagelijks brood" en de meest wanhopige roep: "Uw Koninkrijk kome" zal van toepassing zijn in de verschrikkelijke omstandigheden van de grote verdrukking.

"Wat zou jij doen?" Deze vraag kwam op toen we het hadden over de grote verdrukking waarin iemand die geen merkteken op zijn voorhoofd of hand heeft, niets kan kopen, Openb.13:17, of verkopen. "Ik zal hier niet beneden zijn omdat dan de geredde personen al opgenomen zullen zijn voordat de grote verdrukking begint", was het blijde antwoord.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

In de grote verdrukking zal God Zijn macht over de wereld opheffen en aan het eind hiervan zal Zijn oordeel geveld worden. Gods toorn zal uiteindelijk komen over de wereld, die Zijn Zoon en Zijn aanbod van verlossing door genade veracht heeft. De heidenen en Joden hebben de Here verworpen, Hand.4:27.

"Wij hebben Hem 1900 jaar geleden uit de weg geruimd" vertelden Joden me; en de heidenen staan op de preekstoel en proberen Hem uit de gedachten van de mensen te bannen, ontkennen Zijn heiligheid, zondeloosheid, opstanding, wederkomst, Zijn Woord en Zijn genade. Maar God heeft Zich stil gehouden, de verdiende toorn opgespaard en achter gehouden, gedurende deze periode van genade, Rom.2:5.

Wanneer Zijn onbeschrijfelijke toorn nederdaalt, is dat wél verdiend. Heidenen en Joden zullen zich verschuilen in de holen van de bergen om te proberen een schuilplaats te vinden voor de toorn, Openb.6:15-17, maar tevergeefs.

De volken zullen zich te Armageddon verzamelen tegen de Here Psalm 2. Er zal snel met hen afgerekend worden bij de komst des Heren, genoemd "de openbaring", Openb.19:11-21.

Bestudeer de volgende verschillen tussen de opname en de openbaring nauwkeurig:

Bij de opname, komt de Here VOOR Zijn heiligen, gelovigen van deze genadebedeling.
Bij de openbaring komt Hij MET Zijn heilige tienduizenden, Judas 14.

Bij de opname komt de Here in de lucht.
Bij de openbaring komt Hij op de aarde.

De opname zou een geheim kunnen zijn voor de wereld.
Bij de openbaring zal elk oog Hem zien, Openb.1:7.

Voor de opname zijn geen tekenen genoemd.
Voor de openbaring zijn er vele tekenen, zoals complete duisternis over de aarde, Mat.24:29, Marc.13:14 en Lucas 21:25-28. Tekenen hebben altijd met Israël te maken.

De opname kan ieder moment gebeuren, het is nabij.
De openbaring is nu niet nabij omdat eerst de opname en de grote verdrukking eraan vooraf zullen gaan.

Bij de opname komt de Here om de gelovigen van de genadebedeling van de aarde op te nemen.
Bij de openbaring komt de Here terug om Zijn Koninkrijk op aarde te vestigen. Dit is het Hemels Koninkrijk, de hemelse regering over de aarde, Zach.14:4; Hand.1:11.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

Hoofdstuk IX

HET DUIZENDJARIG RIJK

Het duizendjarig rijk zal de duizendarige heerschappij van de Here Jezus over de aarde zijn, Openb.20:6. Het zal het beloofde aardse Koninkrijk zijn, het hemelse Koninkrijk op aarde, de regering van de hemel op de aarde, de "tijden van verademing" welke aangeboden werden in Hand.3:19-21.

Wie zullen het duizendjarig rijk meemaken? Het duizendjarig rijk zal beginnen met geredde mensen die achtergebleven zijn op aarde. Ze zullen (1) het overblijfsel zijn van Israël dat de Here trouw gebleven is in de grote verdrukking, 12.000 van iedere stam en (2) de mensen uit Mat.25:34, zij die naar de boodschap luisterden, die door de rest van Israël verkondigd werd, en hen ook goed behandelden. Deze blijven achter op de aarde voor het duizendjarig rijk. Zij die de boodschap niet aangenomen hebben, zullen veroordeeld worden, Mat.25:41 en Mat.24:40,41. De opgewekte gelovigen uit de vorige bedelingen, uitgezonderd de bedeling van genade, zullen er ook zijn.

De omstandigheden op aarde zullen verschillend zijn van de huidige, omdat:

1. de satan gebonden zal zijn, Openb.20:2.
2. de rechtvaardige Koning over allen zal heersen.
3. er vrede zal zijn omdat de prins van vrede de zaken behartigt.
4. zelfs bij de dieren en in de natuur zal er een verandering zijn, Jes.11:6-9 en Jes.55:12,13.
5. ieder zal zijn eigen wijnstok en vijgeboom hebben, Micha 4:4. Iedereen zal werken, armoede en angst zullen uitgebannen zijn.
6. "want de aarde zal vol worden van de kennis van des Heren heerlijkheid, gelijk de wateren, die de bodem der zee bedekken", Hab.2:14.

Het duizendjarig rijk zal het Koninkrijk zijn wat verworven wordt niet door een Israël, dat zoals we tegenwoordig zien, in ongeloof streeft naar het bezit van het land. Het Koninkrijk zal niet voor een Israël zijn dat de Hoeksteen verwerpt, maar voor een geheel veranderd Israël, n.l. de overgeblevenen die zich tot de Here gekeerd hebben in de grote verdrukking en die de heerschappij van de Heer over hen verwelkomen, zullen niet langer "een ongehoorzaam en tegensprekend volk", zijn Rom.10:21.

Laat hen, die bezwaar maken tegen God, Die een plaats geeft aan Israël in het duizendjarig rijk, bedenken, dat het aan een vernieuwd Israël is. Was u, een heiden, van enig nut voor God, voordat u gered, was? Nee, eerder belemmerde u Gods werking. Hetzelfde geldt voor Israël, nu een volk van geen nut en belemmerend, maar wanneer ze herboren zijn, worden ze Zijn dienaren, een Koninkrijk van priesters.

De Here Zelf zal op de voorgrond staan. Hij zal gezuiverd worden van al het kwaad, dat ooit over Hem gesproken is. Wat een opluchting. De eerste keer toen Hij kwam, werd Hij bespuwd. Maar bij Zijn tweede komst, om te regeren, zal geen speeksel Zijn gezicht ontsieren.

Het duizendjarig rijk is het Koninkrijk op aarde. Vergelijk dit met de kring van gelovigen van de bedeling van genade, die opgenomen zullen worden tijdens de opname. Ons huis zal in de hemel zijn, zelfs hoger en beter dan het aardse vredesrijk.

Aan het eind van het duizendjarig rijk, wordt de satan een tijdlang losgelaten, zodat veel mensen, die geboren zijn gedurende het duizendjarige rijk, getest worden. Sommigen begaan een misstap met de satan, maar satan zal snel naar zijn laatste oordeel in de poel des vuurs gezonden worden. Openb.20:10.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

Dan zal het oordeel voor de grote witte troon volgen, waar al de ongeredden van alle tijden naar toe zullen komen, Openb.20:11-15.

Daarna zal er het nimmer eindigende perfecte Koninkrijk zijn, Openb.21:4

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

Hoofdstuk X

ISRAEL BEKEKEN IN HET LICHT VAN DE BEDELINGEN een raadsel opgelost, een puzzel ontknoopt.

(Geschreven door iemand, die haar leven gegeven heeft, voor het moeilijke werk om Israël te bereiken met het genade-evangelie. Het is geen onderwerp waar zij geen vreemde of een beginner in is, maar één met een levenslange studie.)

"Benaarstig u om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider die niet beschaamd wordt, die het woord der waarheid recht snijdt." II Tim.2:15. Wat moeten we doen? Benaarstigen, beijveren. Hoe moeten we ons benaarstigen? Door het Woord der Waarheid recht te snijden. Leer te onderscheiden, wanneer een passage gesproken is wie het zei, tot wie of over wie het gezegd werd, en ook wat het feitelijk zegt.

In iedere bedeling of verdeling van de Schrift openbaart God wat Zijn wil, Zijn aanbod is voor die afzonderlijke tijdsperiode en tot welke specifieke mensen het aanbod gericht was. Een studie van de tijden in de Bijbel is belangrijk, het beschermt tegen modernisme, legalisme, pinksterbeweging, verkeerde toepassingen van de Schrift, angst en hopeloosheid. Als u de tijden onderscheidt, zult u zien dat de Schrift harmonieert.

Dus waarom zullen we Israël niet in het licht van de tijden bekijken? Als we dat doen hoeden we ons voor algemeen gemaakte fouten met betrekking tot Israël en zijn we in staat te werken op de manier, die de Here aangeeft in deze tijd. Zij, die Israël niet bekijken in het licht der tijden, denken dat (1) God een verschrikkelijke fout gemaakt heeft of (2) raken verward in tegenstrijdigheden, verwarring en fouten bij de uitlegging van de Schrift.

I ISRAEL IN DE TIJD VAN DE WET

1. Israël was een speciaal volk, Deut.7:6.
2. God stelde de grenzen van andere volken vast, naar het aantal van de zonen van Israël, Deut.32:8.
3. Israël heeft de wet, tabernakel, het priesterschap, vrijsteden en profeten gekregen.
4. Als zij gehoorzaamden, zouden zij in elk aards ding gezegend worden, Deut.28.
5. Israël was gekozen om getuigen des Heren te zijn, Jes.43:10. Zij waren Gods zegenkanaal naar de heidenen.
6. Zij zijn op een wonderlijke manier gered bij de Rode Zee, ze hadden manna uit de hemel, Ex.16:35 en water vanuit de rots in de woestijn, Ex.17:6.
7. Aan Israël waren de oud-testamentische schriften toevertrouwd, Rom.3:2.
8. Israël was het enige volk, dat Gods bescherming toegezegd kreeg. De voorwaarde was nationale gehoorzaamheid, Deut.28:1-14; II Kron.7:14.

MAAR WAT WAS ISRAEL'S GEESTELIJKE STAAT, MET AL DEZE VOORDELEN?

1. Nationale ongehoorzaamheid vanaf de berg Sinai; afgodenverering.
2. Verwaarlozing van Gods Woord. Soms, zoals in de dagen van Jozua was er maar één exemplaar van de Schrift te vinden.
3. Zij faalden om getuige te zijn voor de heidense volken.
4. Zij spotten met Gods profeten, II Kron.36:16.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

5. De laatste oud-testamentische profeet zei dat hun geestelijke conditie zo laag was, dat niemand zelfs de deur van de tempel wilde sluiten, zonder ervoor betaald te worden of zonder prestige, Mal.1:10.

Maar tijdens de gehele periode van de wet, was er een gelovig restant: de profeten, en zij die naar hen luisterden.

II ISRAEL IN DE PERIODE VAN DE AANKONDIGING VAN HET KONINKRIJK

1. Dit was het aangename jaar des Heren voor Israël, Luc.4:19. de dag voor Israël, Luc.19:41,42.
2. Het speciale volk was nog steeds Israël.
3. De boodschap van Johannes de Doper was aan Israël gericht, Matth.3:1-12.
4. De aankondiging van het Koninkrijk was gericht aan Israël.
5. De Here kwam tot Israël, Mat.15:24.
6. De Here zond Zijn discipelen alleen tot Israël, Mat.10:5,6
7. De Here bewees Zijn echtheid door vele wonderen, die voor Israël verricht zijn. Hij wekte doden op, maakte blinden ziende, genas melaatsen en gaf de 5000 mensen voedsel.

Toen de Here in Bethlehem geboren werd, kenden de priesters en schriftgeleerden Micha 5:1, en konden dat ook aanhalen, als de plaats waar de Messias geboren moest worden; maar het volk was in afvalligheid en de leiders waren zelfs niet nieuwsgierig om de vervulling te zien, Mat.2:4-6. Dat er melaatsen in het land waren, bewees dat het priesterdom niet geïntereiseerd was in de mensen, want zij hadden de instructies voor de genezing, Lev.13,14 gedurende de periode van de wet.

Toen de Here verscheen, ontwaakten de leiders van Israël vanuit hun onverschilligheid en sluimering om zich hevig tegen Hem te verzetten. Ze noemden Hem Beëlzebul, de opperduivel en zetten de mensen tegen Hem op. In woede tegen Hem, scheurde de hogepriester zijn klederen en op deze manier maakte hij een einde aan het priesterschap, Ex.28:32; Mat.26:64,65. Het volk kruisigde zijn koning. "Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen!", schreeuwden zij, Mat,27:25. Toen Hij opgestaan was, betaalden de leiders geld om de leugen, dat de Here niet opgestaan was uit de dood, te verspreiden, Mat.28:12-15.

III ISRAEL IN DE PERIODE VAN HET AANBOD VAN HET KONINKRIJK

Na de hemelvaart van de Here Jezus en nadat de discipelen kracht uit de hoge ontvangen hadden, de belofte uit Luc.24:49, werd het Koninkrijk aangeboden aan Israël, Hand.3:19-26. Maar wat deed het volk Israël in die periode van het aanbod van het Koninkrijk?

- 1 De leiders trachtten degenen die de opstanding predikten, het zwijgen op te leggen. Ze namen hen gevangen, bedreigden, sloegen en beschuldigden hen, Hand.5:17,18,40; Hand.6:12,13.
- 2 De leiders verboden de apostelen om tegen de heidenen te spreken, 1 Thes.2:15,16; Hand.13:50.
- 3 De climax van de afvalligheid was de steniging van Stefanus, Hand.7:58.

De straf van God werd aangekondigd in Hand.28:27, een gedeeltelijke verharding kwam over Israël, Rom.11:25. In Deut.28:37 zei de Here dat als Israël niet luisterde naar Zijn Woord zij een spotnaam zouden krijgen. Ook tijdens de aardse bediening van de Here Jezus, waarschuwde Hij Israël door parabellen en profetieën wat het resultaat zou zijn van hun afvalligheid.

Houdt het volgende in gedachten: (1) de verwerping was de zonde van de natie, begaan door de leiders. (2) Er was een geestelijk restant, de vele individuen, de discipelen, de vrouwen en de anderen die in de Here Jezus geloofden.

Een les die wij kunnen leren uit de geschiedenis van Israël is dat halsstarrigheid altijd droefheid brengt voor zichzelf en allen om hen heen, net als Jona's halsstarrigheid droefheid bracht voor hem en zijn omstanders. Jona's leven loopt parallel met de geschiedenis van Israël. Hoe waar is dit ook voor hen die zich halsstarrig afkeren van het licht van het evangelie van genade en ook van hen die, hoewel gelovig, afvallig worden van hun wandel met de Here.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

IV ISRAEL IN DE BEDELING VAN GENADE

1. In deze bedeling van genade is er geen verschil tussen heiden en Jood, want allen hebben gezondigd, Rom.3:23.
2. Er is geen verschil in de verloren staat van hen die niet in de Here Jezus geloven. De Jood die niet gelooft in de Verlosser is net zo verloren als de heiden die niet in Hem gelooft. En een niet-geredde heiden is net zo verloren als een niet-geredde Jood.
3. Er is geen verschil in de manier om behouden te worden. Het aanbod in deze bedeling is voor iedereen opdat "een ieder, die in Hem gelooft niet verloren ga maar eeuwig leven hebbe", Joh.3:16. Iedereen, Jood of heiden, heeft het vermogen om te geloven. Iedereen gelooft in iets of iemand, een idool, een beeld, amulet, rituelen, veronderstelde goede daden of fatsoen, allen geloven in iets of iemand (zichzelf!). Dus geloof is niet een onmogelijkheid voor iemand. Het is echter wel belangrijk WAARIN we geloven. Behoudenis is door genade, door het geloof in de Here Jezus, Rom.4:5.
4. In deze bedeling van genade zou je door de Joden prioriteiten te verlenen, hen alleen maar hinderen om gered te worden van hun zonden. In deze tijd moet de Jood niet uitkijken naar de Messias, maar naar de Heiland. We hebben geen gezag om de Joden een Koning, een Messias aan te bieden. Het is daar 1900 jaar te laat voor, en voor de opname is het te vroeg. Ons gezag is om verzoening aan te bieden aan een vervreemde wereld.
5. Het is niet correct dat gelovigen denken dat ze speciale zegeningen zullen ontvangen als ze Joodse missies zullen gedenken. Want in deze bedeling geldt (a) niet het principe om iets te doen, om van God iets terug te krijgen. (b) Kunnen wij, die behouden zijn, aan een ieder, Jood en heiden getuigen van de behoudenis door genade en mogen we andere gelovigen bemoedigen om aan een ieder, Jood of heiden, te getuigen. Omdat vandaag het aanbod voor iedereen is. Niemand heeft voorrang, en niemand is uitgesloten van het aanbod.
6. Zowel Joden als heidenen hebben het genade-evangelie nodig om behouden te worden; omdat er slechts één weg is om behouden te worden, is de boodschap voor beiden hetzelfde.
7. Er is een gedeeltelijke verharding over Israël gekomen, Rom.11:25. In de bedeling van genade zijn en waren er gelovige Joden.
8. Toen de Here weende over Jeruzalem, omdat het zijn Koning niet wilde ontvangen, predikte Hij verlatenheid voor Jeruzalem, totdat het Hem zal verwelkomen, Mat.23:37-39. De verlatenheid begon met de verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70. En ondanks Israël's huidige krachtsinspanningen zal de verlatenheid niet eindigen, totdat zij Hem erkent hebben en verwelkomen, In de laatste tientallen jaren volgt de natie de valse Messias van het Zionisme, hetwelk het land in oorlog trekt. Begrijp het verlossende werk niet verkeerd.
9. Tijdens de oud-testamentische gevangenschappen ontstond de talmud. Het is een verzameling van gezegden en regels van de rabbi's. Het was gedurende de periode die volgde op de verwoesting van de tempel dat de leiders nauwgezette rituelen, het gebed en de boeken van de heilige dagen toevoegden. Dit was een poging om de mensen te weerhouden van het besef dat de wet weggedaan was en dat het ene offer van de Here Jezus voldoende was voor hun behoudenis. Hij was Degene van wie het Oude Testament gesproken heeft. Is het niet waar, dat hoe verder men van God verwijderd is, hoe meer rituelen toegevoegd worden?
10. Sommigen denken dat de Joden de Schriften kennen, maar in de jaren dat ik Israël bezocht, vond ik weinigen die de Schriften kenden. In de meeste Joodse huizen waren alleen de gebeden- en heilige dagenboeken aanwezig. Kinderen die naar de Hebreeuwse school gestuurd werden, leerden de Schrift op één toon te zingen, maar zelden te vertalen. De wetten van de talmud zijn de wetten van het Jodendom.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

11. Gebruikelijk is dat hoe nauwgezet de Jood op religieus gebied is, hoe meer hij zich verzet tegen behoudenis door genade. Dit geldt ook voor de heidenen. De bekeerde Jood mag dan spreken van Jezus als van een groot leraar, maar hij is even ver van God als de heidense religieuze die hetzelfde zegt. Vele Joden en heidenen kennen een meer menselijke Jezus. Maar Jezus Christus is Heer. Meer dan 400 maal wordt Hij zo genoemd vanaf Handelingen.
12. De leer van het Jodendom is dat "gebeden, vasten en liefdadigheden boeten voor zonde". Ik vertelde velen dat men hiermee probeert om veronderstelde goede werken voor God te ruilen voor de hemel. Een oneerlijke overeenkomst. Hoe vele heidenen proberen dit ook te doen. God is echter niet geïnteresseerd. Een ieder die enig menselijk werk voor behoudenis verricht, heeft de Jood niets aan te bieden. (Hoeveel heidense "gebedsboeken" leren niet hetzelfde als het Jodendom, hoewel de benaming anders is.)

V ISRAEL IN DE GROTE VERDRUKKING

Vanaf het moment dat Israël de Messias verworpen heeft, heeft het volk Israël vele valse profeten gevolgd. Er was er een in Handelingen, een na de verwoesting van de tempel en in iedere eeuw daarna zijn valse messiassen geweest. Een ieder bracht rampen en ellende. Een grotere en meer bedrieglijke messias zal komen, de antichrist, de heerser van de grote verdrukking.

Aan het begin van de grote verdrukking start het profetisch programma weer. God begint met Israël, daar waar de onderhandelingen verbroken zijn in Handelingen. Veroordeling voor de verwerping van God de Vader, in de bedeling van de wet, in I Sam.8:7, van de Zoon, in de periode van de aankondiging van het Koninkrijk, Luc.19:14, en van de Heilige Geest, in de periode van het aanbod van het Koninkrijk, Hand.7:51-53, was wél verdiend. Maar in plaats van onmiddellijke straf, bracht God de genade naar voren, de tot dan toe niet geopenbaarde bedeling van genade voor de gehele, vervreemde wereld.

De grote verdrukking is de periode van benauwdheid voor Jacob, Jer.30:7. In de verschrikkelijke dagen van de grote verdrukking, zal Israël niet langer proberen om Gods Woord te verdraaien. Maar in plaats daarvan zal een restant van Israël de ogen voor de Here openen, Hosea 5:14,15; Zach.12:10-14 en 13:1. De Here zal ZIJN ogen voor Israël openen, Zach.12:4. De rest wordt uitgebeeld door de vijf wijze maagden in de parabel van Mat.25. Alle tien sluimerden, een beeld van het volk Israël op geestelijk gebied door de eeuwen heen.

De verwerping werd gedaan door de bestuurders van Israël, dus het lijkt erop dat de ommekeer ook door de bestuurders, als vertegenwoordiging van Israël, zal zijn. Misschien zal er een overname van het Israëliësch bestuur zijn door deze rest, "een volk dat de vruchten daarvan opbrengt", Mat.21:43. Hoe dan ook, 12 000 van elk van de 12 stammen, Openb.7:4, zullen getuigen zijn in de grote verdrukking. Als ze vluchten vanuit Judea, zullen ze het evangelie van het Koninkrijk in de gehele wereld prediken tot een getuigenis voor alle volken, Mat.24:14-16. Sommige mensen zullen hun boodschap ontvangen en zullen daarvoor de boodschappers goed behandelen en het duizendjarig rijk ingaan met de rest van Israël.

VI ISRAEL IN HET DUIZENDJARIG RIJK

Het restant vanuit de grote verdrukking zal zich in het duizendjarig rijk blij aan de Here onderwerpen. Dit zal een groot wonder zijn. Zoals beloofd zullen de 12 discipelen op de 12 tronen zitten om de 12 stammen van Israël te oordelen,
Mat.19:28.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

Hoofdstuk XI

HET HOUDEN VAN DE WET VAN MOZES, Gal.4:21

1. Om de wet te houden, moet je uit de natie en het volk Israël zijn, Rom.9:4.
2. De tempel moet aanwezig zijn. Men moet offers brengen bij de deur van de tempel in Jeruzalem. Doet men dit niet, dan zal men uit het midden van het volk uitgeroeid worden, Lev.17:4,5. De tempel was vereist voor het houden van de wet.
3. Er moeten Joodse priesters zijn, gekleed met speciale klederen, Ex.28.
4. Men moet de sabbat houden. Als je op deze dag enig werk verricht, word je ter dood veroordeeld, Ex.35:2,3. Elke sabbat moet men 2 lammeren offeren, Num.28:9,10
5. Er moeten continu dieren geofferd worden, Num.28:3,4,8.
6. Men moet offers brengen voor het joodse paasfeest.
7. Elke dag van de 7 dagen van het feest van de ongezuurde broden, moet men 2 stieren, 1 ram, 7 lammeren en 1 geitebok brengen, Num.28:19-22.
8. Voor het feest van de eerstelingen der eerste vruchten moeten 2 stieren, 1 ram, 7 lammeren en 1 geitebok, alsmede het eerste fruit naar de tempel gebracht worden, Ex.34:26, Deut.26:2.
9. Bij het feest van de trompetten, 1 stier, 1 ram, 7 lammeren en 1 geitebok, Num.28:27-31.
10. Op de tiende dag van de zevende maand: 1 stier, 1 ram, 7 lammeren en 1 geitebok, Num.29:7-11.
11. Op de vijftiende dag van de zevende maand: 13 stieren, 2 rammen, 14 lammeren en 1 geitebok, de daaropvolgende 6 dagen hetzelfde offer, maar iedere dag een stier minder, Num.29:12-34.
12. Men had speciale richtlijnen voor het voedsel, Lev.11.
13. Dit geldt alleen voor de bedeling van de wet. Maar die is voorbij, omdat Christus een eind aan deze periode gemaakt heeft, Rom.10:4, II Cor.3:7,9,11.
14. De wet vereiste volmaaktheid, Deut.27:26, Jac.2:10. God heeft nooit gevraagd om te proberen de wet te houden! Iedere illusie met betrekking tot iemands vermogen om de wet te houden, verdwijnt na zorgvuldige lezing van de volgende verzen: Gen.6:5, boze gedachten, Jer.17:9, het hart is arglistig en verderfelijk, Psalm 39:5, vergankelijkheid, Jes.64:6, onze gerechtigheden zijn als een bezoedeld kleed, Rom.3:9-20, niemand is rechtvaardig. Het is waar dat de mens geschapen was in de gelijkenis van God, maar door de val van Adam verdween die gelijkenis.
15. Het doel van de wet was aan te tonen dat alle mensen zondaren zijn, Rom.3:11,12.
16. Nu leeft niemand meer onder de wet, omdat dit een andere bedeling is, Rom.7:1-4. In deze genade bedeling is de wet niet bruikbaar als middel om tot God te naderen, Ef.2:15.
17. Er is geen eeuwig leven door de wet. In plaats daarvan is het een bediening des doods en veroordeling, II Kor.3:7-9.
18. Er is geen volmaaktheid door de wet, Hebr.7:11; 10:1.
19. Er is geen rechtvaardiging door de wet, Gal.2:16.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

20. Schiep de wet toenadering tot God? Ex.20:18,19.
21. Niet tijdens de periode van de wet, maar tijdens deze periode van genade wordt de gelovige verteld op te wassen in de genade en kennis van onze Here en Heiland, Jezus Christus, II Petr.3:18.
22. Wij moeten ons niet wederom een slavenjuk, de wet, op laten leggen, Gal.5:1.
23. De wet kan geen godvruchtig leven schenken. De genade kan dit wel, II Kor.3:18 (wat bij de opname volmaakt zal zijn, Fil.3:20,21).
24. Is volgens Titus 2:11-14, het de wet of de genade die ons onderricht? En wat voor een effect heeft het, goed of slecht?
25. Niemand kan rechtvaardig voor God verschijnen, door te denken dat hij niet van de boom der kennis van goed en kwaad gegeten heeft. (de wet van de eerste bedeling) De weg naar de boom des levens is versperd door cherubs met een flikkerend zwaard, Gen.3:24. Het is niet op zijn plaats om dit te denken. Hetzelfde geldt voor degenen die denken dat ze gerechtvaardigd worden door het bewaren van de wetten van Mozes. Beiden zijn afgeschaft.
26. Tenslotte, als er iemand was die de wet kon houden, dan moet dat geweest zijn vóórdat Christus kwam, (aangezien de tempel verwoest moest worden na Zijn komst, Dan.9:26). Om het duidelijker te maken:

In iedere bedeling was er een speciale plaats door God aangewezen, waar mensen Hem konden ontmoeten. In de bedeling van de wet, was de tabernakel God's aangewezen ontmoetingplaats. Wat gebeurde er in de tempel toen Christus stierf op het kruis? Het voorhangsel in de tempel scheurde, van boven naar beneden, Mat.27:51. Het voorhangsel was gemaakt van fijn linnen. Het verborg het Heilig der Heilige, waarin de ark des verbonds zich bevond met het verzoendeksel erop en de stenen tafelen met de wet erin, Ex.25:22. Dit was de plaats waar alleen de hogepriester één keer per jaar op de grote verzoendag met het bloed van offerdieren, mocht ingaan. Toen Christus stierf op het kruis beefde de aarde, scheurden steenrotsen, duisternis kwam over het gehele land, en binnen in de tempel- verschrikkelijk!- scheurde het voorhangsel, zodat het Heilig der Heilige zichtbaar werd.

De weg om de wet in de tempel te houden was nu definitief afgesloten. De Here wilde de wereld laten weten dat de tempel met zijn Heilige der Heilige niet langer nodig was als plaats om God te ontmoeten. De hogepriester, het priesterdom, de wierook, de sprenkelingen en wassingen zijn verleden tijd. Ze zijn niet meer nodig omdat de bedeling van genade gekomen is.

Nu in de bedeling van genade is de Here Jezus Christus Zelf de ontmoetingsplaats. Door Hem hebben we toegang tot de Vader, Ef.2:18. Heeft de Here niet het recht om de ontmoetingsplaats aan te wijzen? Immers, Hij is de Gever en wij zijn de ontvangers. (Vergeet niet dat redding niet onze gave is, door "op te geven" of "zich beschikbaar te stellen" maar wij ontvangen het eeuwige leven op Zijn manier: DOOR GENADE).

De wet gebod "blijf weg", alleen de hogepriester mocht dichtbij komen, maar de genade zegt tot iedereen, "kom", kom bij de Here Jezus Christus. "Er is één Middelaar tussen God en mensen, de Mens Christus Jezus", I Tim. 2:5. "Daarom kan Hij ook volkomen behouden, wie door Hem tot God gaan..." Hebr.7:25. Omdat Hij door Zijn dood verzoening voor ons bewerkt heeft, is het geen wonder dat het voorhangsel van boven naar beneden is gescheurd, en dat de tempel met de grond gelijkgemaakt is. De wet, met de tempel als middel om tot God te naderen, was heerlijkheid, maar het is opzijgezet door iets dat overvloediger was in heerlijkheid, II Kor.3:7-13.

De prediking van Paulus zette in principe de priesters uit hun ambt. Na het jaar 70 waren ze trouwens al uit hun ambt ontheven. De leiders haatten Paulus, en probeerden hem altijd te vermoorden. Als ze Paulus' boodschap geloofd hadden, in plaats van dagelijks dezelfde offers te brengen, die nimmer de zonden kunnen wegnemen, Hebr.10:11, dan hadden ze een heerlijker werk kunnen uitvoeren, n.l. de verkondiging van een werk dat voor eeuwig gedaan was.

De Here heeft het eerste, de wet, weggehaald, zodat Hij het tweede, de genade, kon bevestigen, Hebr.10:9. Vrij

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

van de wet, en gered door het bloed van de Here Jezus!

De wet vereistte liefde voor God, maar het volk stenigde zijn profeten, tot aan de steniging van Stefanus toe. Het is een duidelijk tekst: Rom.8:3: "Wat de wet niet vermocht". dit in tegenstelling tot genade: als we eenmaal behouden zijn door genade, welt liefde voor God voortdurend in ons op. De wet kan geen liefde geven, genade kan dit wel.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

Hoofdstuk XII

WIE IS DE GETUIGE IN IEDERE BEDELING?

Gedurende de bedeling van de wet was Israël Gods uitverkoren volk, Zijn getuigen voor de wereld, Jes.43:10. In de periode van de aankondiging en het aanbod van het Koninkrijk waren de discipelen en apostelen uitgekozen om Zijn getuigen te zijn. In de grote verdrukking zullen de getuigen bestaan uit 12 000 mensen van elk van de 12 stammen van Israël die als eerste in de Here zullen geloven. Zij zullen het evangelie van het Koninkrijk verkondigen, Mat.24:14. Ook zullen er de 2 speciale getuigen zijn, Openb.11:3.

Wie zijn, in deze bedeling van genade, Gods uitverkoren mensen om te getuigen? Wij, de gelovigen, zijn Zijn getuigen, Zijn ambassadeurs, II Kor.5:20. Gelovigen zijn "een volk van Zijn eigendom", Titus 2:14. Wij zijn Zijn uitverkorenen om te midden van een ontaard en verkeerd geslacht, te schijnen als lichtende sterren in de wereld, Fil.2:15,16. Houdt in gedachten, dat het woord "uitverkoren" te maken heeft met dienstbaarheid. Niemand is uitverkoren om verloren te gaan. Behoudenis is allen aangeboden. De uitnodiging om in de Here te geloven en gered te worden is voor iedereen. "...Opdat zij ALLEN door Hem geloven zouden." Joh.1:7. "... Dat God in Christus de WERELD met Zichzelf verzoenende was", II Kor.5:19. Voor iedereen bestaat er de mogelijkheid om behouden te worden. Als mensen dit niet aannemen, gaan ze voor eeuwig verloren.

Het uitverkoren volk Israël faalde in haar dienstbaarheid tijdens de bedeling van de wet. De Schrift verwijst echter niet naar dat uitverkoren volk in deze huidige bedeling van genade. In Joh.4:22 lezen we: "want het heil is uit de Joden." Wanneer werd dit gezegd? Dit werd gezegd in de periode toen Israël Gods aangewezen zegenkanaal was en de tempel in Jeruzalem de ontmoetingsplaats was. Na de val van Israël was het volk niet langer het zegenkanaal.

In de bedeling van genade zijn de gelovigen, als Zijn uitverkoren getuigen, het zegenkanaal "Wij zijn dus gezanten van Christus, alsof God door onze mond u vermaande; in naam van Christus vragen wij u laat u met God verzoenen. II Kor.5:20. Er is nog iets wat we behoren te doen. In de zakenwereld b.v. is een vertegenwoordiger niet alleen verantwoordelijk om het produkt aan de mensen op de markt te brengen, maar ook om ervoor te zorgen dat er geen slecht produkt uitkomt onder de naam van die maatschappij die hij vertegenwoordigt. Wij kenden een jonge man die voor een X-merk van een chipsfabrikant werkte. Het was zijn taak om een onderzoek te doen, want een andere fabrikant gebruikte hun merk op zijn eigen artikelen, een verdacht produkt, een nabootsing dus. In het geestelijke leven, is de gelovige niet iemand die alleen het produkt (de boodschap van het genade-evangelie) uitgeeft, maar ook iemand die er op behoort toe te zien dat geen "verdachte" boodschap verkondigd wordt onder de naam van de boodschap van het genade-evangelie. Maar hoe vaak horen we een protest als een valse boodschap, dus niet het genade-evangelie, verkondigd wordt? Vrijwel niemand wil voor een onruststoker aangezien worden, dus de meeste mensen blijven stil. Maar als het om een financiële kwestie ging, dan zou het heel wat anders zijn. Dan zou wel iedereen protesteren dat zo'n nabootsing uitgegeven werd onder de naam van hun maatschappij, en speciaal wanneer ze een relatie hadden met de eigenaar!

God heeft Zijn plan, om de wereld te redden. Tijdens de eerste 2000 jaar van de geschiedenis van de mensen, werkte Hij met de heidenen, Gen.1-11. Zij faalden, en de Here verstrooide hen na de torenbouw van Babel, Gen.11:8; God gaf hen over aan onreinheid, schandelijke wellusten en een verwerpelijke denken, Rom.1:24-28. In de volgende 2000 jaren, te beginnen met Abraham, werkte God met Israël. Zij waren Zijn zegenkanaal voor de wereld. Ook zij faalden, en de Here verstrooide hen na de verwoesting van Jeruzalem, 70 jaar na Christus.

Tengevolge van hun val, hun verwerping van de Koning en het Koninkrijk bracht God iets volkomen nieuws tot stand, iets dat verborgen geweest was, maar nu bekend gemaakt is, Rom.16:25; Ef.3:5; Kol.1:26, n.l. de bedeling van genade, waarin behoudenis wordt aangeboden aan individuen, heiden en Jood, op basis van geloof, los van werken. Gedurende deze 2000 jaar, werkt God met gelovigen. Wij zijn het zegenkanaal voor de wereld. Zijn ambassadeurs om Zijn aanbod bekend te maken.

Schema met kruis....

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

* Periode van de aankondiging van het Koninkrijk, het Koninkrijk is nabij, Mat.3:2.

** Periode van het aanbod van het Koninkrijk, Hand.3:19-20. Het boek Handelingen is het verhaal van het aanbod van het Koninkrijk aan Israël en de val van Israël

*** Vanaf hoofdstuk 9 is Handelingen de brug die naar de nieuwe bedeling van genade leidt. Dit was de korte voorberedende tijd waarin God Paulus voorbereidde en de genade-bedeling aan hem openbaarde.

Gedurende de periode van de aankondiging en het aanbod van het Koninkrijk, waren de getuigen "het kleine kuddeke", de messiaanse kerk, Luc.12:32; Mat.16:16-19; Hand.2:38. Alle leden ontvingen de speciale tekenen, Marc.16:15-18. Hun boodschap was gericht tot Israël, zij moesten berouw tonen en gedoopt worden voor de vergeving van zonden, Hand.2:38.

In de bedeling van genade is er geen verschil tussen Jood en Griek, "Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods en worden om niet gerechtvaardigd uit Zijn genade" Rom.3:22,23. Er is geen verschil in de manier om behouden te worden. "Hem echter, die niet werkt, maar zijn geloof vestigt op Hem, die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid...", Rom.4:5

In de bedeling van genade zijn de gelovigen uitverkoren om ambassadeurs te zijn voor de verloren wereld. "Wij zijn dus gezanten van Christus, alsof God door onze mond u vermaande; in naam van Christus vragen wij u; laat u met God verzoenen," II Kor.5:21. Daarom zijn vandaag gelovigen Gods zegenkanaal.

Nu kan iedere gelovige zich afvragen:

Ben ik een zegenkanaal?

Wil ik mezelf als een zegenkanaal door God laten gebruiken?

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

Hoofdstuk XIII

HET NIEUWE LEVEN, Efeze 2:1-10

Behoudenis wordt niet verkregen door de wet te houden. Ook nadat men behouden is, kan men niet in het nieuwe leven wandelen door de wet te houden of de regels voor het aardse koninkrijk op te volgen. Het nieuwe leven is geen religie, er zijn geen beperkingen of rituelen, waardoor men tot God kan naderen, Fil.3:4-8.

"Immers, de zonde zal over u geen heerschappij voeren, want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade," Rom.6:14, een hoger plan, geheel verschillend. Want in de bedeling van genade, hebben de gelovigen een geheel andere positie dan in de andere perioden. Er is een hogere norm, maar ook een bepaling, die de vervulling van de wil van de Here in ons leven mogelijk maakt. Hier volgen een aantal punten, die dit duidelijk maken:

1. In tegenstelling tot voorgaande bedelingen, hebben wij een complete Bijbel, die we kunnen lezen. We kunnen Gods plan lezen, wat Hij nu van ons verwacht. Er is veel te lezen over Gods wil. Sommige mensen vragen zich hun gehele leven af wat de wil van God is, alsof het iets is wat op een wolk rond-drijft, wat ze wel of niet kunnen pakken. In Zijn Woord heeft Hij geopenbaard wat Zijn wil is, Zijn programma voor deze bedeling. Op deze manier kunnen mensen lezen wat Zijn aanbod van behoudenis door genade is. Het is deze boodschap die zo belangrijk is. Zij die weten wat Zijn aanbod is en het doorgeven, zijn bezig met hetgeen waar God ook mee bezig is in deze bedeling.
2. Net als de nieuwe natuur, is ook het nieuwe leven door de Heilige Geest gegeven, Gal.3:1-3. De Galaten werden "onverstandig" genoemd, omdat de Joden hen "betoverd" hadden, door te zeggen dat het nieuwe leven door de wet gegeven wordt. Ze voegden aan de genade dingen toe, die bij de wet behoorden. Op deze manier kwamen ze buiten de genade te staan, Gal.5:4,5.
3. De genade, die ons de behoudenis gebracht heeft, is ook onze leraar. "Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen. En onderwijst ons, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld...Titus 2:11,12.
4. Een ieder krijgt op het moment dat hij de Here als zijn persoonlijke Verlosser aanneemt een nieuw leven. Terwijl we nog steeds de oude natuur hebben, wordt van ons verlangd om volgens het nieuwe leven te wandelen. Afhankelijk van de mate waarin we dit doen, zal het nieuwe leven zichtbaar worden.
5. Alle gelovigen in de genade-bedeling worden gedoopt in het lichaam van Christus. Ook dit vindt plaats op het moment dat we de Here als onze persoonlijke Verlosser aannemen. "Want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt", I Kor.12:13, Ef.4:5.
6. We mogen ons leven aan Hem geven. "Ik vermaan u dan... dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer...", Rom.12:1,2. Ef.4:1.
7. Iedere gelovige mag de Here behagen. Dit vloeit niet voort uit de wet, maar vanuit dankbaarheid en liefde tot God.
8. Zijn genade is genoeg, II Kor.12:9.
9. De gelovige in de genade-bedeling, heeft zijn opdracht vanuit de hemel gekregen. Welke opdracht is het laatste: de laatste woorden gesproken tot aardse mensen over een aards koninkrijk, of de woorden die de opgestane en opgevaren Heer vanuit de hemel heeft gesproken? Natuurlijk zijn de openbaringen van de verheven Heer vanuit de hemel de laatste woorden. Ze zijn gegeven aan en door Paulus. We roepen nu geen mensen meer op om discipelen te worden, maar we bieden verzoening aan, II Kor.5:17-20.

De dingen die op het oude verbond betrekking hadden, verdwenen. (a) Zo moest men b.v. onder het oude verbond constant en veelvuldig offeren, er was onzekerheid. Maar nu in de bedeling van genade, weten we dat

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

het offer voor altijd gebracht is. De gelovige heeft vrede met God, Rom.5:1. (b) Inplaats van het levenslang brengen van offers naar de tempel, kunnen we andere mensen vertellen van het volbrachte werk van de Here Jezus. (c) En in plaats van de boodschap in de periode van de aankondiging en het aanbod van het Koninkrijk, waarbij de mensen berouw moesten tonen en zich laten dopen voor de vergeving van zonden, Mat.4:17, Marc.1:4, en waarbij ze de wet moesten houden, Mat,5:17,18, is nu een nieuwe boodschap: "Hem, die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid...", Rom.4:5.

10. Het is GEOPENBAARD dat we gekruisigd, begraven en opgestaan zijn en gezet zijn in de hemelse gewesten met Christus Jezus en dat we compleet zijn in Hem, Rom.6:1-6; Ef.1:3,6; Ef.2:4-6; Kol.3:1-3. Ik ben met Christus gekruisigd, Hij is mijn dood gestorven, Gal.2:20. Het is waar dat veel gelovigen zich deze positie in Christus Jezus niet altijd realiseren. En in onwetendheid daarover houden sommige leiders vast aan een ritueel, dat bij de wet behoort en roemen in het vlees, Gal.6:13. En zij slepen mensen mee door hun wijsbegeerte, Kol.2:8. Het is veel beter te roemen in het kruis, Gal.6:14, waardoor gelovigen geaccepteerd worden.
11. Het is droevig dat er mensen zijn die iets prediken, wat ze genade noemen, maar wat leidt tot zonde. Iemand die werkelijk de behoudenis door genade geaccepteerd heeft, zal dit niet doen. Men kan zich afvragen "Mogen wij in de zonde blijven opdat de genade toeneme? Volstrekt niet!", Rom.6:1,2. Wij die Hem kennen, krimpen ineen als we Hem bedroeven die ons geheel door genade gered heeft.
12. Aan de andere kant zijn er mensen, die in genade geloven, maar die erg wettisch zijn. In het bijzonder wat betreft de normen die zij opstellen voor andere mensen. Zowel de ongeredde als de geredde mensen kunnen een verkeerde indruk krijgen van het christelijke leven, waarin het lijkt of het zich aan voorschriften onderwerpen, het voornaamste is. Iemand die een bepaald iets nog niet opgegeven heeft, zelfs al hij weet dat het nadelig is, kan zich stoten aan de scherpe tong van de legalist. Laat ons leren om in zachtmoedigheid elkander te onderwijzen.
13. Nu we Gods programma voor deze tijd geleerd hebben, weten we dat de climax spoedig zal komen. We hopen op de komst van de Here in de lucht, Titus 2:13. Hoewel we verwickeld zijn in een onophoudelijke strijd, Ef.6:10-18, wachten we rustig op onze opname. Er hoeft niets meer vervuld te worden, voordat de Here zal komen in de lucht.
14. In de tussentijd mogen wij getuigen aan de mensen, die onze erbarming nodig hebben. We getuigen aan hen, die de Here niet kennen en aan hen, die Hem wel kennen, maar bemoediging nodig hebben in het midden van de vaak moeilijke omstandigheden van ziekte, inflatie, kinderen die het onderwerp zijn van sensitivity-training en ander nadelig onderwijs op scholen enz. Zovelen hebben een woord nodig op zijn tijd. Houdt uw oren open en u zult snel iemand vinden die u kan helpen. Iemand die wacht op de woorden die hen helpen om het Woord te bestuderen en ervan te genieten. Als het hart zachter wordt en meer begrijpend zullen we door woord en daad de erbarming des Heren aan anderen overdragen.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

Hoofdstuk XIV

DE GEMEENTE

Het Griekse woord "ekklesia", vertaald als "gemeente" betekent: uitgeroepen. Het wordt gebruikt voor elke bijeenkomst, zelfs voor de rumoerige volksvergadering in Efeze, Hand.19:40. Het werd ook gebruikt door Stefanus toen hij naar het volk Israël in de woestijn verwees als "de vergadering in de woestijn", Hand.7:38. Het Hebreeuwse woord "kahal", werd gebruikt voor een raadsvergadering van een stam van Israël of een bijeenkomst. Het werd door de Septuaginta (een vertaling van het Hebreeuws naar het Grieks, ongeveer 300 jaar voor Christus gemaakt) vertaald als "ekklesia" of "synagoge".

De gemeente in de dagen van Petrus, gegrondvest op de belijdenis dat Jezus de Messias is, de Zoon van God, mag genoemd worden: Messiaanse gemeente, Joodse kerk of kerk van Jeruzalem, Mat.16:16-18; 18:15-20. Passend bij die periode hadden de discipelen de volgende autoriteiten: (1) te binden of te ontbinden, "Voorwaar Ik zeg u, al wat gij op aarde bindt, zal gebonden zijn in de hemel, en al wat gij op aarde ontbindt, zal ontbonden zijn in de hemel," Mat.18:18. (2) Men ontving absolute antwoorden op gebeden, zelfs als slechts 2 of 3 mensen vergaderd waren, Mat,18:19,20. (3) De prediking van berouw van zonden en de doop tot vergeving van zonden, (hetwelk het evangelie van het koninkrijk is, Hand.2:38, om zo Israël voor te bereiden om een koninkrijk van priesters te zijn, Ex.19:6, Openb.1:6. Merk de volgende kenmerken op: de leden zijn nog steeds onder de wet, de tempel is het centrum, ze verkopen hun spullen en hebben alles gemeenschappelijk, Hand.4:32-34. Allen zijn Joden en prediken "Joden alleen". Er is straf voor een ieder, die probeert om zonder deze regels te leven.

De opdracht van de Messiaanse kerk is te lezen in Mat.28:18-20, Mark.16:15-18, Luc.24:47,48, Joh.20:21-23, Hand.1:8. Dat hield in: (1) Men leert de dingen die de Messias onderwees, (zoals de bergrede, Mat,5, wat gedaan moet worden om kindern van God te worden, Mat.5:43-45, doden opwekken, Mat,10:8, het doen en onderhouden van de wet, Mat,23:3.) (2) Er is de doop voor vergeving van zonden, Hand.2:38. (3) Men kan boze geesten uitdrijven, in tongen spreken en slangen opnemen, Marc,16:17,18. (4) Men moest in Jeruzalem beginnen, Luc.12:47.

Maar Jeruzalem toonde geen berouw. Het volk bereikte het hoogtepunt van afvalligheid door Stefanus te stenigen. Hierop volgt Handelingen 9, de bekering van Saulus en de daaropvolgende overvloedige openbaringen aan hem.

DE GEMEENTE IN DE BEDELING VAN GENADE is geheim gehouden tot het moment dat het bekend gemaakt is aan Paulus, Hand.22:14,18; Hand,26:16; Rom.11:13; Rom.16:25; II Kor.12:1,7; Ef.3:1-9 en Kol.1:25,26. Paulus zag de opgevaaren en verheelijkte Heer en hoorde zijn stem vanuit de hemel.

1. DE KENMERKENDE NAAM IS: DE GEMEENTE DIE ZIJN LICHAAM IS. Christus is het Hoofd, de gelovigen zijn leden van zijn lichaam, Ef.1:22,23; I Kor.12:13.
2. DE BOODSCHAP is behoudenis door genade, door het geloof, los van werken. Christus stierf voor goddelozen, door het kruis bracht Hij vrede; een ieder die gelooft zal gerechtvaardigd worden, Rom.4:5. (Dit is beter en gaat veel dieper dan de belijdenis van Jezus als Messias.) De mensen hebben niet langer de autoriteit om te binden of te ontbinden en zonden wel of niet te vergeven. We zijn niet langer onder de wet. De boodschap is niet langer alleen voor de Joden bestemd. De belofte van absolute antwoorden op gebeden bestaat niet meer, en men hoeft geen werken meer te doen voor vergeving van zonden.
3. HET BEGIN was niet op Pinksteren omdat:
 - a. De boodschap op Pinksteren geen behoudenis door genade inhield, maar werken verlangde.
 - b. Op die dag alleen Joden (en Jodengenoten) aanwezig waren, heidenen ontbraken.
 - c. De tempel het centrum was. Ze volgden nog steeds de wet. Er was geen prediking van Christus, die het einde der wet is.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

- d, Genade niet aangeboden kon worden, voordat het Koninkrijk verworpen was; het Koninkrijk was zelfs niet aangeboden met Pinksteren.
 - e, De boodschap van genade en verzoening niet gegeven kon worden, omdat Israël nog niet vervreemd was, totdat zij Stefanus stenigden.
 - f, Pinksteren de "laatste dagen" was voor Israël, dat is de tijd voorafgaand aan het aanbod van het koninkrijk. Het waren niet de eerste dagen van de gemeente, die Zijn lichaam is.
4. Als we het juiste tijdstip opzoeken voor het begin van de gemeente van deze genade-bedeling, lijkt Handelingen 13 betekenisvol. Hoewel Paulus, de fundamentelegger van de bedeling van genade al in Handelingen 9 tot geloof in de Here kwam, moest hij de openbaringen omtrent de gemeente, die nooit tevoren geopenbaard waren in de Schrift, nog ontvangen. Paulus kende het oude testament goed, maar over de gemeente van vandaag kan daar niets gevonden worden. Vandaar dat Paulus de overvloedige openbaringen van de opgestane en verheerlijkte Heer ontving.

Merk op dat Paulus, die in 2 bedelingen leefde, degene was die het ontving én het bekend maakte. Net als Mozes die vóór en tijdens de wet leefde. Paulus leefde al voordat de bedeling van genade begon. En nadat hij de overvloedige openbaringen ontvangen had, werd hij de leider van de genade bedeling. Vergelijk de eerste geopenbaarde boodschap aan Paulus in Hand.9:20 met de openbaring van zijn grotere boodschap in Hand.13:38,39. In Hand. 13:49 is het woord dat vertaald is als "verbreiden" hetzelfde als het woord wat vertaald is als "verschillen" in I Kor.15:41 "Want de ene ster verschilt van de andere in glans". U kunt dit vinden in een concordantie. De boodschap werd "anders", verschillend, toen Paulus tot de heidenen begon te spreken, omdat de nieuwe bedeling begon. Het Grieks wijst ons erop dat het anders werd, beter, van meer waarde.

5. DE EEN DOOP. Er bestaat veel verdeeldheid over het onderwerp van de doop. Waarom bestuderen we dit onderwerp van de doop ook niet in het licht van de bedelingen? Het hele probleem is niet WAAROM, (de verschillende redenen, die gegeven worden voor de doop), noch HOE (de verschillende methoden). De grote vraag is: behoort een ritueel uit de wet van Mozes thuis in de bedeling van genade? Past u ook de volgende dingen uit de wet toe: het ritueel van besnijdenis, spreken in tongen, opwekking uit de doden, verkopen van alle bezittingen om vervolgens alles gemeenschappelijk te hebben, geen geld op zak hebben, zoals de discipelen uit de periode van het Koninkrijk? Nee! Waarom dan wel de ceremonie van sprenkeling en wassing? Het voortgaan daarvan ná de openbaring dat de wet teniet gedaan was, was het werk van de Joden.

Het is de moeite waard om een lijst te maken van de dopen in de Schrift, inclusief de sprenkelingen in het oude testament, en van elk op te merken: (1) Wanneer en waarom het gedaan werd. (2) Wat het betekent. (3) Of het nat of droog was. (4) Dat water in de Schrift nooit de betekenis heeft van een begrafenisis. (5) Dat in de brieven van Paulus geen instructies te vinden zijn betreffende een waterritueel.

Waarom zijn we niet tevreden met de één doop door de Heilige Geest in het ene lichaam, Ef.4:4,5; I Kor.12:13?!

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

Hoofdstuk XV

"BOUWVERWARRING"

De HEIDENSE volken verwierpen God's bouwplannen en wilden een eigen gebouw maken, de toren van Babel. Het gevolg was dat God hen als werktuig opzij zette. Israëls bouwverwarring was dat zij de Hoeksteen verwierpen, Hand.4:11. Het gevolg was dat God ook hen als werktuig opzij zette. De bouwverwarring van de GEMEENTE was en is nog steeds dat zij niet bouwt op het Fundament!

Paulus heeft het fundament gelegd, 1 Kor.3:10. II Tim.1:8 leert dat we ons niet moeten schamen voor het getuigenis van Paulus. Satan probeert ons van dit getuigenis af te houden. Vroeger op zondagschool hoorde ik vaak dat er de gek gestoken werd met Paulus. Waarom haten vele kerkleiders Paulus? Waarom proberen ze de mensen te weerhouden om de brieven van Paulus te lezen? Hier laten ze zich niet over uit. Ze zijn bezig met "hersenspoelingen" en niemand verwacht dit! Maar nu weet ik het! Ze willen niet dat de mensen in Paulus' brieven geloven, omdat Paulus degene is aan wie de genade geopenbaard werd! Behoudenis door genade alleen verstoort hun "geloofsbelijdenis": n.l. dat het Christus is plus een "heilig leven" om behouden te worden, of zoals andere kerkgenootschappen het zeggen: Christus plus het ene of andere werk.

Hoewel de wet niet thuis hoort in de bedeling van genade, leren veel kerken dat men werken moet doen om behouden te worden of om behouden te blijven. Sommigen maken gebruik van tongentaal of prediken de wet. Mensen halen die gedeelten uit de Schrift die voor hen het beste uitkomen, en proberen op die manier deel te krijgen aan de aardse zegeningen die bedoeld zijn voor het aardse Koninkrijk terwijl ze de vervloekingen over hun schouders gooien naar de Joden. Anderen beweren dat de gemeente het Koninkrijk is.

Omdat de gemeente in deze bedeling niet of nauwelijks bouwt op het fundament dat Paulus gelegd heeft, worden veel fouten gemaakt. De fouten van de gemeente zijn erger dan die van de heidenen erger ook dan Israëls fouten, omdat er in deze bedeling een complete Bijbel is, zodat er meer licht is dan in de voorgaande tijden.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

Hoofdstuk XVI

DE TIEN STAMMEN

Er bestaat een leer die verkondigt dat Amerika bestaat uit de tien stammen van Israël en dat zij niet in Israël waren ten tijde van Christus. Zij zijn dus niet schuldig en daarom zal Amerika al de zegeningen krijgen die beloofd zijn aan Israël in het Oude Testament. De oorspronkelijke leer ging uit van enkele profetieën die uitgebeeld zouden zijn op een piramide in Egypte; maar toen de jaartallen daarvan bekend werden en de profetieën vals bleken, lieten ze de "piramide theorieën" vallen. Neem het volgende in overweging:

1. Het twaalf-stammig Israël werd verdeeld in 10 stammen, (Israël), welke in het noorden van het land woonden, en 2 stammen, (Juda), in het zuiden.
2. Het geestelijke leven concentreerde zich in de tempel in Jeruzalem voor de voorgeschreven feesten en rituelen. Toen de afgodendienst bij de noordelijke stammen toenam, kwamen veel mensen uit die streken naar Jeruzalem en bleven daar, II Kron.11:16,17. Het gevolg was dat de stammen al vrij snel niet meer gescheiden waren.
3. Als eerste werden de tien stammen, vanwege hun zonden in ballingschap naar Assyrië weggevoerd. Later werden de 2 zuidelijke stammen in ballingschap naar Babylon gevoerd. In de tussentijd had Nebukadnezar ook Assyrië veroverd en zo waren de twaalf stammen gezamenlijk in ballingschap in Babylon.
4. De armste mensen van de stammen waren achtergelaten in het land.
5. Enkele van de 12 stammen keerden uit de ballingschap terug, Ezra 7:7.
6. Alle 12 stammen waren in het land toen de Here kwam. Lees b.v. Luc.2:36, waar Anna de dochter van Asher, genoemd wordt. Hoe kan dat, als waar is wat de misleidende leringen zeggen, n.l. dat de stam Asher in Groot-Brittannië verbleef in die tijd?

Mat.15:24 De Here kwam voor de verloren schapen van het huis Israëls.

Mat.10:6 de Here zond Zijn discipelen naar de verloren schapen van het huis Israëls.

Hand.4:27 Israël was schuldig.

Hand.26:7 De 12 stammen dienden in de tempel, in de dagen van Paulus.

7. Israëliet en Jood zijn woorden die door elkaar gebruikt worden. Hand.2:14,22,23; "joodse mannen" en "Israëlietische mannen" spreekt over dezelfde mensen. Hand. 21:39, Paulus, een Joods man, Rom.11:1, Paulus, een Israëliet en Fil.3:5, Paulus, een Hebreëër.
8. De twee huizen (koninkrijken) van Israël zullen struikelen, Jes.8:13-15.
9. Beide huizen (koninkrijken) van Israël zullen hersteld worden, Jer.23:5,6.
10. De 144.000 verzegelden zullen uit alle geslachten van de kinderen Israëls komen, Openb.7:14.
11. Er zijn ook mensen die zeggen dat het geslacht van David naar Engeland is gegaan. Zie echter Zach.12:10-14; 13:1 en Lucas 1:27, die spreken over het huis van David.
12. Sommigen zeggen dat het woord "Jood" niet gebruikt wordt in de Bijbel, maar het wordt 300 keer gebruikt. (zoek het op in de concordantie.)

Vanwege al de genoemde redenen is deze leer niet in overeenstemming met de Schrift.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

Hoofdstuk XVII

TONGEN EN TEKENEN

Meestal wordt een onderwerp uit de Bijbel duidelijk, als het bestudeerd wordt in het licht van de bedelingen. In II Tim.2:15 lezen we: "Benaarstig u, om uzelf Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het woord der waarheid recht snijdt". Wat moeten we doen? Ons benaarstigen. Waarom? Om beproefd voor God te zijn. Hoe? Door het Woord der Waarheid recht te snijden. Leer te onderscheiden wanneer een schriftgedeelte is gesproken, wie het zei, tot wie of over wie het gezegd is en wat het werkelijk zegt.

Tijdens iedere periode in de Bijbel openbaart God aan de mensen wat Zijn wil is voor die speciale tijd en voor die mensen aan wie Zijn wil bekend gemaakt was. God is nauwkeurig in Zijn aanbod en in de dingen die Hij erbij gegeven heeft. Sommigen handelen alsof Gods aanbiedingen in een kom zitten; een ieder kan datgene eruit halen wat hij goed vindt, buiten beschouwing gelaten aan wie het gericht was en wanneer het van kracht was. Zodoende predikt de ene de wet, anderen de boodschap van Johannes de Doper, weer anderen de boodschap van Petrus uit het begin van de Handelingen periode. Het resultaat is verwarring, teleurstelling, lijden, verbijstering, angst en hopeloosheid.

Tongen en tekenen waren voor en gericht tot het volk Israël gedurende de tijd vanaf het boek Mattheus tot een eind in de Handelingen periode. Wonderen verschenen overvloedig. Later verdwenen ze geleidelijk. Eerst kwam de aankondiging dat het Koninkrijk nabij gekomen was, Mat.3:2, 4:17, 10:7, Luc.10:9. Deze aankondiging was alleen gericht tot Israël. Nadat de Messias verworpen was, zoals was voorspeld in Daniël 9, kondigt Petrus het Koninkrijk aan, Hand.3:12-21. Dit aanbod was ook alleen gericht tot Israël. De Here zou terugkomen en het Koninkrijk aan Israël geven, als het volk zich zou bekeren. Dit is de achtergrond van tongen en tekenen.

Bij drie gebeurtenissen in het boek Handelingen spraken de mensen in tongen. Het spreken in tongen was de plotselinge bekwaamheid om in andere talen te spreken, in feite 16 verschillende talen, Hand.2:6-12. Die tongen waren ECHTE TALEN! In I Kor.14:19 is het woord "vreemd" schuin gedrukt, hetgeen betekent dat het toegevoegd is door de vertalers. Hieronder volgen een aantal redenen waarom tongen gegeven zijn.

1. Het gaf de boodschappers autoriteit. Er was n.l. nog geen Nieuw Testament, waar toehoorders naar verwezen konden worden.
2. De vele Joden uit andere streken, die in Jeruzalem waren met Pinksteren konden onmiddellijk de boodschap van het aanbod horen.
3. Door de tongen in het huis van de heiden (Hand.10) bereidde de Here Petrus voor en maakte aan hem de komende verandering bekend. In de nieuwe bedeling zouden de Joden niet langer een uitverkoren volk zijn.
4. De tongen waren een teken voor Israël, dat een veroordeling over het volk zou komen, I Kor.14:21,22.

Toen het aanbod van het Koninkrijk ophield, stopten ook de tongen. Vergelijk Petrus' toespraken in het begin van Handelingen met Hand.28:25-28, welke tot hetzelfde volk gesproken is. De boodschap in Hand.28:25-28 is niet langer het aanbod van het Koninkrijk, maar is een boodschap van veroordeling. Toen het volk voor de laatste keer het aanbod van het Koninkrijk verwierp, veranderde de boodschap. In het begin van Handelingen wordt het kruis gepredikt als schande, en wordt het volk opgeroepen om berouw te tonen voor de moord op hun Koning. Later wordt het kruis op een andere manier gepredikt, n.l. om te laten zien dat men behouden kan worden door hetgeen de Here volbracht heeft op het kruis. Dit aanbod geldt voor Jood én heiden, want er is in deze bedeling tussen hen geen verschil. Beiden zijn schuldig en er is maar één manier om behouden te worden, Rom.3:22-28.

Hetzelfde geldt voor de mogelijkheid om wonderen en tekenen te laten zien: in Mat.10 en Marc.16 waren alle discipelen in staat alle tekenen te doen. Maar dan komt er een verandering. In I Kor. hebben bepaalde mensen

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

bepaalde gaven. Vervolgens komt er nog een verandering. Want als we naar de andere brieven van Paulus kijken, zien we dat gaven van tekenen zelfs niet meer genoemd worden. "Doch, als het volmaakte komt, zal het onvolkomene afgedaan hebben", I Kor. 13:10. Met het volmaakte wordt de gehele openbaring van Gods Woord bedoeld, Kol.1:25,26. In het begin van Handelingen lezen we over de wonderlijke vrijlating van Petrus, Saulus en Silas uit de gevangenis. Dit in tegenstelling tot het feit dat Paulus, aan het eind van de Handelingenperiode, in de gevangenis blijft. Er gebeurt géén wonder. Gedurende de periode van het aanbod van het Koninkrijk werden veel mensen genezen. Later zijn de omstandigheden anders. Paulus' medewerker was uitgeput door het werk en moest uitrusten, II Tim.4:20. Paulus had een doorn die niet verwijderd kon worden, II Kor.12:7. Maar hij vond Gods genade genoeg. (Zonder twijfel zal zijn uiterlijk ook behoorlijk beschadigd geweest zijn, nadat hij gestenigd was en als dood de stad uitgedragen was, Hand.14:19.)

Houdt in gedachten, dat veel gebeurtenissen die in het begin van Handelingen voorkomen niet voorkomen als leer in de brieven van Paulus, omdat ze n.l. behoren tot de periode van Israël's crisis, die voorbij gegaan is. Voorbeelden hiervan zijn: het werpen van het lot, de schaduw van Petrus, het snelle oordeel over Ananias en Saffira in Hand.5, alle dingen gemeenschappelijk hebben, doop voor vergeving van zonden, wachten op de belofte. De belofte van de gave van de kracht van de Heilige Geest was gegeven aan een specifieke groep, voor een bepaald tijdstip, het Pinksterfeest. De dag kwam en de belofte werd vervuld. Net zoals het onzin zou zijn om te bidden: "zend een Bethlehem" is het ook ongeloof en onwetendheid m.b.t. de Schrift om te bidden "zendt Pinksteren". We wachten nu niet meer op een gebod of een aanbod. In de bedeling van genade is elke gelovige door de Geest gedoopt, I Kor.12:13, op het moment dat hij/zij gelooft in de Here Jezus, Ef.1:13,14.

Handelingen is geen voorbeeldenboek om na te volgen. Integendeel, Handelingen is het verhaal van het aanbod van het Koninkrijk aan Israël. Na de steniging van Stefanus, en de daarop volgende bekering van Paulus, vond de overgang naar de nieuwe bedeling plaats. De tekenen verminderden geleidelijk en verdwenen toen het volk Israël aan de kant gezet werd en de heidenen op de voorgond traden: In plaats van de rituelen van de wet, die men moest doen om vergeving van zonden te krijgen, werd de boodschap eenvoudig: een IEDER (Jood en heiden) die gelooft in de Here Jezus is "gerechtvaardigd uit het geloof", Rom.5:1. We "worden om niet gerechtvaardigd uit Zijn genade...", Rom.3:24, Ef.1:7.

Vanaf Hand.9 is Handelingen de "brug" tussen de bedeling van de wet en de bedeling van genade. Israël is tijdelijk aan de kant gezet. Israël kan het Koninkrijk niet krijgen voordat het aan een bepaalde voorwaarde heeft voldaan, Zach.12:10, Hos.5:15. Een overblijfsel van elk van de twaalf stammen zal aan die voorwaarde voldoen in de grote verdrukking. Vandaag zijn we 1900 jaar te laat voor tongentaal. Bepaalde tekenen zullen weer verschijnen, maar wees voorzichtig. Zij zullen het oordeel vergezellen dat in de grote verdrukking zal plaatsvinden.

Ik heb veel artikelen gelezen over tongentaal en genezingen, geschreven door advocaten, ministers en talenkenners, die ontmoetingen hebben bezocht waar tongentaal en gezezingen plaatsvonden. Zij concludeerden dat diegenen die vandaag in tongen spreken, 1) brabbeltaal spreken of 2) als het een bestaande taal is, zijn het afschuwelijke woorden die uitgesproken worden. Zij onderstrepen dat a) er in de "tongebewegingen" een overeenkomst is met spiritisme. Het is n.l. een andere geest die de spraak van de persoon overneemt, zodat deze persoon zich niet meer onder controle heeft, en b) de tongentaal resulteert in vele geestelijke instortingen. c) Als we diegenen volgen die met tongentaal en genezingen te maken hebben, ontdekken we een spoor van gebroken harten.

Als u hoort van bijeenkomsten waar tongentaal, genezingen en uitstortingen plaatsvinden, let dan ook eens op de boodschap, die deze bijeenkomsten vergezelt. Als u dat doet, zult u zien dat hun boodschap geen behoudenis door genade bevat. Het schokkende is, dat sommige fundamentele kerken, die zulke gebeurtenissen in hun kerk niet tolereren, de jeugd naar scholen stuurt, die instemmen met deze dingen. Eerst werd tongentaal alleen gebruikt in de pinksterbeweging. Maar nu is het ook doorgedrongen naar andere groeperingen, die eerst fundamenteel waren. Tongentaal wordt nu ook charismatisch genoemd. Het klinkt intelligenter, en aannemelijker. Gelukkig zijn er nog mensen, die de kennis en de moed hebben om te waarschuwen tegen deze tongen, die niet in overeenstemming zijn met de Schrift voor deze bedeling.

Sommigen zeggen dat zij in tongen willen spreken, als dit hen de zekerheid geeft om behouden te zijn. Als

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

iemand denkt dat spreken in tongen hem zal redden, of dat hij daar al door gered is, dan heeft hij niet helemaal alleen op de Here vertrouwd. Behoudenis verkrijgt men door vertrouwen op de Here, "Hem echter, die niet werkt, maar zijn geloof vestigt op Hem, die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid," Rom.4:5.

Dit hoofdstuk zal hen die betrokken zijn bij tongentaal en genezingen en hen die veel geld aan deze praktijken verdienen waarschijnlijk niet overtuigen. Hoe dan ook, het kan anderen helpen die hun toehoorders willen behoeden voor deze gevaarlijke leer.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

Hoofdstuk XVIII

ENKELE ILLUSTRATIES TER VERDUIDELIJKING VAN DE STUDIE EN ANTWOORDEN OP VRAGEN

1. In de periode van de aankondiging en het aanbod van het Koninkrijk moest een ieder die de Here wilde volgen, zijn spullen verkopen en het onder de armen verdelen, Luc.18:22. Later in de brieven van Paulus, I Tim.5:8, lezen we het tegenovergestelde. Een tegenstelling? Nee, er is een nieuw programma begonnen.
2. Gedurende de periode van het aanbod van het Koninkrijk, hadden de discipelen alles gemeenschappelijk. Maar we weten dat dit niet lang geduurd heeft. We lezen later n.l. dat er inzamelingen gehouden werden voor de gelovigen in Jeruzalem, Rom.15:26,27. Een nieuwe bedeling was begonnen, het oude verdween langzaam. Het is niet juist om het geen de discipelen deden "christelijk communisme" te noemen, omdat communisme, atheïsme is. De brieven van Paulus spreken niet over gemeenschappelijke woonvormen maar over de familie als de eenheid.
3. Wat moeten we doen met het volgende vers: "Maar Ik zeg u, de boze niet te weerstaan, doch wie u een slag geeft op de rechterwang, keer hem ook de andere toe..." Mat.5:39. Tot wie zijn deze dingen gesproken en wanneer? Het werd tot Israël gezegd, in de periode van de aankondiging van het Koninkrijk. (Degenen die dit prediken lezen vaak niet het volgende vers!) Vergelijk dit vers met de brieven van Paulus, waarin instructies staan voor de genade bedeling: houdt stand en biedt weerstand. Ef.6:10-18. Door weerstand te bieden aan het kwade, kunnen we in staat zijn in vrijheid het genade evangelie te verkondigen tot het moment van de opname.
4. In de periode van de aankondiging van het Koninkrijk, mochten de discipelen niet oordelen. De Koning was bij hen. Zodoende was er geen reden voor hen om te oordelen. Maar kort daarna, in de periode van het aanbod, oordeelde Petrus, vervuld met de Heilige Geest, wél, Hand.5. In deze bedeling hebben we ook instructies gekregen om te oordelen en te onderscheiden, I Kor.6:2,3; Fil.1:10; Hebr.5:14. Als een gelovige man of vrouw niet kan onderscheiden, is het mogelijk dat hij of zij een niet-gered persoon trouwt. Als u niet kunt onderscheiden, zou u het werk van de Here kunnen doen samen met hen die niet geloven in behoudenis door genade. Om in staat te zijn nauwkeurig te oordelen en te onderscheiden, moet men het Woord bestuderen, Ef.3:2; Hebr.5:14; II Tim.2:15.
5. In de periode van de aankondiging, moest men anderen vergeven, om zelf vergiffenis te kunnen krijgen. Men kreeg vergiffenis in de mate waarin men anderen vergeven had, Mat.6:12,14,15. Maar in de bedeling van genade wordt van ons verlangd dat we vergeven omdat Christus ons reeds vergeven heeft, Ef.4:32. Wat een verschil! Dit zijn tegenstellingen, ze kunnen niet allebei waar zijn voor dezelfde tijdsperiode. In deze genadetijd, doen we geen dingen om zegeningen te krijgen, maar omdat we al gezegend zijn en vergeving hebben, "om niet", kunnen we gehoor geven aan het verzoek van Ef.4:32.
6. In het Oude Testament komt Jakob met God overeen, dat hij Hem een tiende zal geven. Maar onder de genade geven we onszelf en "legge ieder uwer naar vermogen thuis iets weg," I Kor.16:2, volgens wat we hebben, II Kor.8:12. We weten dat genade tot overvloed leidt, II Kor.8:7. Ik heb medelijden met mensen, in het bijzonder de ouderen, die weinig hebben, die menen dat er een wet is, en zich schuldig voelen omdat ze die niet kunnen houden. De Here wil dat Zijn kinderen blij zijn en rust hebben, en niet beladen worden met een juk, dat Hij niet op hen gelegd heeft, Hand.15:10. Aan de andere kant, als mensen alleen maar geven, vanwege een veronderstelde wet, zullen ze niet genieten van hun gift. Iedere dienst die men doet onder een slavenjuk had beter niet gedaan kunnen worden. Een onderhandelende geest en koude berekeningen horen niet bij de genade. De extreme druk van bedelcampagnes past helemaal niet bij de genade. Ik ken mensen die onder zo een grote druk iets geven, dat ze aan een waardevoller doel hadden kunnen geven of wat ze beter voor zichzelf hadden kunnen gebruiken. Niemand behoort een boodschap na te volgen, die afwijkend is van het genade-evangelie.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

7. In het begin van deze eeuw, werd er veel gepredikt over het begin van het Koninkrijk. Maar de mensen die de bedelingen kenden, werden niet misleid om te bidden en werken om zodoende de wereld te gaan verbeteren, of zich schuldig te voelen als ze dat niet zouden doen. Zij wisten dat het duizendjarig rijk niet zou beginnen door het werk van mensen, maar door de komst van de Here Jezus om te gaan regeren. Als de omstandigheden slechter werden, waren ze niet hopeloos. Tijdens de eerste wereldoorlog kon men in een tijdschrift lezen dat iemand die in de wederkomst van de Here Jezus geloofde, niet vaderlandslievend was n.l. omdat vele mensen geloofden dat de U.S.A. de democratie in de wereld zou brengen. Ze dachten dat de Here niet nodig was. Ook tegenwoordig wordt nog vaak gedacht dat mensen het duizendjarig rijk kunnen laten beginnen, om wereldvrede tot stand te brengen moeten de naties ontwapenen en moeten de vredebewarende machines van de V.N. toenemen. De meeste Amerikanen hebben dit blindelings geslikt. De V.S. is het enige land dat ontwapent. Deze "ene wereld" zal geen vrede brengen, maar de heerschappij van de anti-christ.
8. Sommigen die menen dat de mens het duizendjarig rijk kan laten beginnen gebruiken de tekst uit Micha 4:3 "zwaarden tot ploegscharen omsmeden". Maar wat staat er in de context? Micha 4:2 vertelt ons wanneer dat zal gaan gebeuren, namelijk wanneer het Woord des Heren van Jeruzalem uit zal gaan. Momenteel is 80% van de Israëliische bevolking atheïst. Een andere groep, de orthodoxen, leven naar de geboden van de Talmud. Hieruit kunnen we concluderen dat het Woord des Heren nu zeker niet uitgaat van Jeruzalem. Maar als de Here Jezus terug komt om te regeren als Koning in het duizendjarig rijk, zal Zijn Woord uitgaan van Jeruzalem. Dan zal het veilig zijn, zonder verdediging. Maar nu, zou het een ramp zijn als een land gaat ontwapenen.
9. "De woestijn zal bloeien als een roos", Jes.35:1, wordt nu al aangehaald om gebeurtenissen in Israël te verklaren. Maar wanneer zal deze profetie in vervulling gaan? Wat staat er in de context? In hoofdstuk 34:8 wordt gesproken over "de dag van wraak". Vergelijk Jes.61:1,2 met Luc.4:16-20. Let dan goed op waar de Here stopt als hij Jesaja aanhaalt. De "dag van wraak" was nog niet gekomen. De grote verdrukking zal de "dag van wraak" zijn. Het oordeel van God over een ongelovige wereld. De vervulling van Jes.35:1 zal pas na de grote verdrukking, in het duizendjarig rijk plaatsvinden.
10. Een veel gehoorde mening is, dat we de geboden moeten bewaren om behouden te worden. Het feit dat de tempel in het jaar 70 verwoest is, is één van de vele redenen waardoor het houden van de wet onmogelijk is in deze bedeling van genade. Zelfs als de tempel er nog zou staan, de Here heeft tot de Joden gezegd: "niemand van u doet de wet", Joh.7:19. Het is niet zo dat de norm van de wet verkeerd is, de wet is heilig, Rom.7:12. Maar vandaag is er absoluut geen behoudenis te verkrijgen door het houden van de wet. Dit gold voor de vorige bedeling, de bedeling van de wet. Nu geldt het aanbod van God: behoudenis door genade alleen. "Ook van alles, waarvan gij niet gerechtvaardigd kondt worden door de wet van Mozes, wordt ieder die gelooft, gerechtvaardigd door Hem", Hand.13:39,40.
11. De modernisten op de kansels prediken de bergrede als de manier van behoudenis, en de manier waarop we een nieuwe sociale ordening kunnen starten. Sommigen die zich evangelisten noemen, herhalen hun kreten, "Ga terug naar de bergrede". Zij zeggen dat ze de wereld kunnen genezen. Houdt in gedachten dat de bergrede net zoals de tien geboden, niet het werk van de Here Jezus voor vergeving van zonden bedoelt noch de noodzaak van geloof in Hem alleen voor behoudenis. Daarom kunnen noch de tien geboden, noch de bergrede de weg van behoudenis voor deze bedeling van genade zijn. De bergrede behoort tot de periode van de aankondiging en het aanbod van het Koninkrijk, en is gericht tot hen die "de aarde zullen beërven," Mat.5:5. De aankondiging van het Koninkrijk in de periode van de bergrede was alleen bestemd voor het volk Israël op basis van hun nationale berouw. In de bedeling van genade worden individuen behouden op basis van geloof in de Here Jezus.

In de periode van de aankondiging van het Koninkrijk ging het gebod om geen geld mee te nemen op reis, samen met het gebod "geef ons heden ons dagelijks brood", Mat.6:11. Dit pastte in die periode omdat de Koning met hen was. Op Zijn woord haalde Petrus een geldstuk uit de bek van een vis, Mat.17:27. De discipelen mochten ook maar één hemd hebben, Mat.10:10. Mensen die denken dat ze nog in de periode van de aankondiging of het aanbod van het Koninkrijk leven, zien deze beperkingen over het hoofd voor zover het henzelf betreft. Als u Mat.6:25: "maakt u dan niet bezorgd tegen de dag

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

van morgen" toepast in deze tijd, zou u nooit een tuin aanleggen, een kledingstuk maken of inkopen doen voor de volgende week. De oplossing is gelegen in het feit dat dit gesproken is tot de discipelen, in de periode van het Koninkrijk.

12. Wat moeten we doen met de tekst: "Wees mij zondaar genadig", Luc.18:13? Dit is goed, vóór de periode van het kruis. Maar waarom zouden wij ná het kruis iets van God verlangen dat Hij al gedaan heeft? Want God heeft reeds barmhartigheid getoond door hetgeen volbracht is op het kruis. Dit is geopenbaard aan de apostel Paulus, en is het onderwerp van zijn brieven. God zegt nu eenvoudig: geloof in Hem; op die manier wordt u verzoend met Hem.
13. Sommigen zeggen, "Oh natuurlijk geloof ik dat ik Christus moet aannemen maar we moeten ook werken doen om behouden te worden." De brief aan de Galaten geeft daar een antwoord op. Om behouden te worden hebben we alleen de Here Jezus nodig. Geloof alleen dat Hij Zijn leven voor u gegeven heeft. Hij is uw dood gestorven. Hij stierf voor uw zonden en is opgestaan voor uw rechtvaardiging, Rom.4:25. Vanaf het moment dat u gelooft wat Hij voor u gedaan heeft, bent u gerechtvaardigd, en die positie kunt u niet meer verliezen.

Al het werk wat toegevoegd wordt, doet afbreuk aan het volbrachte werk van de Here Jezus. Om deze reden trad Paulus streng op tegen de Joden, (zie de brief aan de Galaten.) De Here gaf Zichzelf om ons deze grote behoudenis te geven. Hij heeft een hoge prijs betaald. Als gerechtigheid door de wet of door menselijk streven verkregen kan worden, dan is Christus tevergeefs gestorven, Gal.2:21.

Het is niet alleen noodzakelijk om te zien dat men de Here Jezus nodig heeft, maar ook dat Hij voldoende is. In deze genade-bedeling is het geloof in de Here Jezus alles wat nodig is om behouden te worden.

Het is door genade, dat Hij om niet, zonder reden, rechtvaardigt, Rom.5:1. "Hem echter die niet werkt, maar zijn geloof vestigt op Hem, die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid," Rom.4:5. Iemand aan wie ik dit vers liet zien vroeg mij: "welke Bijbel hebt u? ik ben mijn hele leven naar de kerk geweest en heb dit nooit gehoord."

14. Het is geen wonder dat zij die vertrouwen op het werk van de Here Jezus én hun werken, vasthouden aan richtlijnen die zij opstellen. Geen wonder dat ze niet zeker zijn van hun behoudenis of de ene dag denken dat ze verloren zijn, en de andere dag dat ze behouden zijn. Het is iets geheel anders dan het goede nieuws van het genade-evangelie. Zelfs als een engel het predikt, weest op uw hoede. Want ook de "engel des lichts" predikt het, Gal.1:8; II Kor.11:14.

Het is gemakkelijk voor een predikant om uit te varen tegen een handelaar in sterke drank. Waarschijnlijk is er geen enkele onder zijn toehoorders. Maar het is veel moeilijker om het feit weer te geven dat al degenen die vertrouwen op hun eigen werken op weg zijn naar de hel, zelfs al zijn ze respectabale kerkgangers.

De laatste uitnodiging in de Bijbel is; "en die wil, neme het water des levens om niet", Openb.22:7. Het woord "om niet" is hetzelfde woord wat vertaald wordt als "zonder oorzaak", Joh.15:25; "om niet" en "voor niet", II Thes.3:8. Er zijn velen die het advies opvolgen om "de 7 dingen te doen om gered te worden" of "ga op je knieën" of "kom naar voren en neem de Here aan" of het advies om te zeggen, "Jezus als ik U nog niet heb aangenomen, doe ik het nu!" Maar de volgende week voelen ze dat ze dit weer moeten doen, omdat ze geen zekerheid hebben. Dit is misschien de reden waarom ze van altaar naar altaar gaan, zekerheid en vrede zoekende, en proberen naar God te komen met "iets" in plaats van met "om niet". Misschien hebben ze nog nooit gehoord dat behoudenis afhankelijk is van het geloof in het volbrachte werk van de Here Jezus.

Doordat behoudenis afhankelijk is van het geloof in de Here hebben we zekerheid. Onzekerheid over het noodlot gaat niet samen met behoudenis door genade; in plaats daarvan hebben we blijdschap en vrede in het geloof, omdat al vaststaat wat in de toekomst gaat gebeuren.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

15. Sommigen prediken dat een gelovige de Heilige Geest kan verliezen en citeren daarbij Saul in het Oude Testament. Hoe de toestand van Saul ook was, hij leefde in een totaal andere bedeling. In deze bedeling van genade zorgt de Heilige Geest ervoor dat op het moment dat iemand de Here aanneemt als zijn persoonlijke Verlosser, hij een nieuwe natuur krijgt. De nieuwe natuur gaat nooit verloren. De Heilige Geest kan gegriefd worden, (hoe bedroefd en ongelukkig zijn we als dat het geval is) maar u kunt hem nooit kwijtraken omdat u ermee verzegeld bent, Ef.4:30.

Sommige schrijvers van geestelijke liederen wisten blijkbaar niets van bedelingen en leringen, want sommige liederen geven juist aanleiding tot valse hoop, verwarring, angst, en hopeloosheid, b.v. "Kom Heilige Geest daal op ons neer en verlaat ons niet meer." Zij die deze verkeerde liederen zingen, denken helemaal niet na over de woorden of raken erdoor in verwarring. Als zulke verkeerde liederen gezongen worden in samenkomsten ervaar ik dat de Heilige Geest gekrenkt wordt. Hetzelfde geldt voor verkeerde predikingen. Door even na te denken, kunnen liederen die tegenstrijdig zijn met de Schrift vermeden worden. Soms maakt de verandering van één woord, een lied al correct. Natuurlijk kunnen alleen zij dit doen, die de waarheid belangrijker vinden dan een gewoonte, een eenvoudige wijs of emotie: ("ik hou ervan"), alsof de waarheid niet zo belangrijk is. En inderdaad voor de "religieuze" mens is dat niet het geval.

16. Sommigen vertellen dat je je behoudenis kunt verliezen als je je niet houdt aan de regels en rituelen die zij voorschrijven. Nu we in de bedeling van genade leven, en behoudenis niet verkregen wordt door het houden van de wet, een ritueel of menselijke inspanningen, kan behoudenis niet verloren worden door op die punten te falen. Een evangelist in een fundamentele kerk b.v. leerde dat als je je ochtendgebed vergat, je op dat moment je behoudenis verloor.

Als zulke dwaalleringen gepredikt worden, heb ik altijd medelijden met de luisteraars omdat er zoveel op het spel staat. Uit dit soort predikingen n.l. kan een ongered persoon niet begrijpen hoe hij behouden kan worden. Zij die werken prediken als basis om hun behoudenis te bewaren (dus op werk vertrouwen en niet op genade) zijn zij gered? Wat een verschrikkelijke gedachte, geopereerd te worden door een chirurg die niet meer over chirurgie weet dan die evangelist over het genade-evangelie.

17. Natuurlijk is het houden van "stille tijd" om het Woord te lezen en te bidden een mooie aangelegenheid. Het moet echter geen dwangmaatregel zijn. In de bedeling van genade is één van de bijzondere bepalingen dat we altijd toegang hebben tot de Heer in gebed. En dit is niet beperkt tot een speciaal uur. Ieder moment van de dag kunnen we bij Hem terecht. Deze ene "telefoonlijn" is nooit defect, omdat wij altijd in Zijn nabijheid zijn. Hoe kostbaar is het dat gelovigen altijd kunnen bidden zonder te stoppen, omdat de weg altijd geopend is. Er is nu geen noodzaak voor een tempel of het priesterschap om te bemiddelen. Dit is een grote tegenstelling met de wet, de tempel, het priesterschap en de offers.

Sommige mensen vragen dingen van God en geven Hem bevelen, maar voor gebed in deze tijd mogen we op de volgende verzen vertrouwen: Rom.8:26-28; Ef.3:20,21; Fil.4:6,7 en 1 Petr.5:7. Er zijn mensen die soms denken (ook al spreken ze hun gedachten niet vaak uit) dat hun gebeden niet verhoord worden. God echter heeft de aanbiddingen uit de vorige bedelingen niet aan ons gegeven! Degene die dit niet weten en zwaarmoedig zijn door de zware lasten, proberen traktaten te bestuderen die gaan over de "authoriteit van het gebed" welke leren dat we moeten vragen van God en dat zij de beloften op mogen eisen. Maar aan wie zijn de beloften gegeven? Het tot zich nemen van aanbiddingen en beloften uit andere bedelingen schept verwarring en ontgoocheling. De ontmoedigde wordt verteld, dat er iets fout is met hem als de instructies niet werken. En als iemand naar zichzelf kijkt ziet hij natuurlijk alleen maar een groot gemis en dingen die hem nog meer bedroefd maken. De vraag blijft: voor welke tijd in de geschiedenis waren die instructies bestemd?

18. Wat kunnen we over het boek Jacobus zeggen? Ook voor dit Bijbelgedeelte geldt, dat we op moeten letten voor wie het geschreven is: zoals de brieven van Paulus, "aan de heiligen"? Nee, maar "aan de twaalf stammen in de verstrooiing." Jac.1:1.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

19. De vraag kwam op: "Hoe werden mensen behouden in het Oude Testament? Toen van hen verlangd werd om een lam te offeren, geloofden ze God en offerden een lam. Later zou Christus' dood voor hun zonden betalen. Maar er is niets dat erop duidt dat zij daarvan wisten. In de bedeling van genade verkrijgt men behoudenis door genade, niet door werken. Tegenwoordig vertrouwen mensen op gebeden, liefdadigheden, rituelen en dergelijke in plaats van op de Here, om in de hemel te komen maar het werkt niet.
20. In de "overbruggings" periode van Handelingen werden sommige dingen nog gedaan, "terwille van de Joden" Hand.16:3. Er werd b.v. nog gedoopt. Maar het verhaal laat zien, dat elke doop vergezeld werd door een teken of wonder, of het gebeurde op een sabbat. Op deze manier werd het weer met Israël verbonden.
21. Houdt altijd in gedachten dat Handelingen niet het verhaal is van het begin van de gemeente van de genade-bedeling. In plaats daarvan is het het verhaal van de afvalligheid en de val van Israël.
22. Als we proberen om de woorden die tot Israël gesproken zijn in het begin van de Handelingenperiode toe te passen in de genadebedeling, zal dat leiden tot een verwarrende boodschap. God is nauwkeurig, maar als mensen dingen door elkaar gaan halen lijkt de Bijbel onbetrouwbaar en onnauwkeurig. B.v. in het begin werd tot de discipelen gezegd dat ze in Jeruzalem moesten wachten tot een bepaalde dag. De dag kwam; de belofte werd vervuld en het gebod werd niet meer herhaald. Nu is het verkeerdt om de boodschap te prediken die aan de apostelen gegeven was, n.l. dat "als je maar genoeg gebeden had, je het gevraagde zou ontvangen". Tot de discipelen werd gezegd om te wachten op de belofte, Hand.1:4. Hen werd geen kracht gegeven omdat ze genoeg gebeden hadden, maar omdat de tijd gekomen was.
23. Iemand vertelde me: "onze leraars leerden dat Handelingen 2:38 betekend dat je je moest bekeren en laten dopen omdat je zonden vergeven zijn." In hun poging om de gemeente van de genade-bedeling te laten beginnen met pinksteren, verdraaiden ze de waarheid van het vers, zodat het erop zou lijken dat het vers verwijst naar de genade-bedeling. Maar het griekse voorzetsel in dit vers is "eis". Het betekent "met het oog op het verkrijgen" of "ten einde het te verkrijgen" en verwijst naar een voorwerp met als doel het te bereiken. Het woord wordt 1500 maal gebruikt maar wordt nooit vertaald met "omdat" want het betekent dat ook niet. Het water-ritueel werd verlangd voor de vergeving van zonden in die bedeling. Maar het past uiteraard niet in onze bedeling die nog niet begonnen was in Hand.2.
24. Sommigen kijken verwonderd naar de vermelding van het aanbod in Hand.3. Zij die Petrus gehoord hebben, begrepen alles wat hij zei, want eenvoudiger had hij het niet kunnen zeggen. Hoe dan ook, niet alleen de leiders van Israël negeerden het aanbod, want sinds die tijd is hoofdstuk 3 grotendeels genegeerd in Bijbelstudies alsof het er niet is. Bedenk, dat zonder dat aanbod er een grote leegte zou zijn in Gods plan.
25. Een generaal op leeftijd merkte op: "Ik wist dat er ergens een plaats moest zijn waar de grens was tussen wet en genade; nu zie ik dat het bij Paulus is.
26. Hoewel de wet niet aan de heidenen gegeven is, spreken velen over het houden van de wet, en veel mensen werken voor hun behoudenis. Dat wil zeggen, zij vertrouwen op de dingen die zij gedaan hebben en hopen dat ze daardoor de hemel verdienen. Het kan hun manier van leven zijn, de menselijke vooruitgang, hun streven, bepaalde ervaringen najagen, boete doen. De boeteling, die zichzelf met een cactus slaat, of de respectabele religieuze mens die zich houdt aan rituelen en ceremonies, zijn beiden even ver verwijderd van het verkrijgen van hun behoudenis. Kent u iemand die werken doet of predikt om behoudenis te verkrijgen?
27. Soms is er niet alleen onwetendheid over het bestaan van gemeenten in de tijd vóór de genade-bedeling, maar ook over het bestaan van gemeenten in de toekomst. Eens gaf ik een klas de opdracht om Openbaring 1-3 te lezen en een lijst te maken van al de vermeldingen m.b.t. de leringen van onze bedeling (dat is rechtvaardiging, verzoening, zekerheid). Bij de volgende les behaalden ze allemaal een nul, want ze hadden niets gevonden. De reden hiervoor is dat Openbaring net zoals het begin van

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

Handelingen, een boek is voor de Israëlieten. Die gemeenten zijn Joods en bevinden zich in de grote verdrukking, de periode die vooraf gaat aan de dag des Heren, Openb.1:10.

28. Strijdpunten worden niet gevreesd, want het bevordert helder denken en vaste overtuiging. Er zijn leiders die de mensen proberen bang te maken voor studie. Sommigen proberen studie in het licht van de bedelingen te ontmoedigen of te weerhouden, en sommigen vechten om in onwetendheid te blijven.
29. In de brief aan de Hebreëen probeert de schrijver de Joden te bewegen, de schaduwen te verlaten, en naar de realiteit van de nieuwe bedeling te gaan. Tegelijkertijd probeerden de rabbi's de mensen tegen te houden door meer rituelen toe te voegen welke in de loop der eeuwen ontstaan waren. Ik zag zo'n ritueel in een oude orthodoxe kerk. Tijdens het Joodse paasfeest ontvouwde het hoofd van het gezin aan tafel een wit laken, waarin 3 matzes lagen. De middelste brak hij en een stukje hing hij boven de deur. Het volgende jaar werd het weer weggenomen. In een les over de drie-eenheid haalde ik dit aan omdat het datgene uitbeeldde waar de Jood tegen gevochten heeft. De leerlingen vroegen: "hoe komt men aan zo'n ritueel?"

Ik hoopte dat ze me dat zouden vragen! Ik had erover nagedacht, en was tot de conclusie gekomen dat het begonnen moest zijn met een rabbi die de waarheid gehoord had over de drie-eenheid, dat de Messias gekomen was, gebroken was en terug zou komen. Maar waarom predikte hij dat dan niet? Misschien was hij bang om het prestige van zijn titel te verliezen, en dacht hij zijn geweten te sussen door zijn gemeente dat ritueel te laten uitvoeren, zichzelf wijsmakende dat daar toch ook wel een kern van waarheid in zit. Hoeveel beter is het om Paulus' woorden te volgen: "laten we vergeten hetgeen achter ons ligt en verder gaan met betere dingen." En zo helder licht te ontvangen voor onszelf en een licht te zijn voor anderen.

DE BEDELINGEN en Israël beschouwd in het licht van de bedelingen

Hoofdstuk XIX

VERWARD EN ONGELUKKIG? OF ONGELUKKIG?

Enkele samenvattende opmerkingen

Zijn er mensen geweest die geprobeerd hebben u terug te zetten in de bedeling van de wet of het Koninkrijk? Laat niemand u zo in moeilijkheden brengen, Gal.1:17.

Als u nog steeds denkt dat rechtvaardiging afhankelijk is van uw daden, zult u geen vrede met God hebben totdat u zult zien dat het door genade is. Vertrouwt u nog steeds op het beste wat u kunt doen? Of vertrouwt u op de Verlosser? U hebt gekozen voor hetgeen u vertrouwd, en iedereen weet waarop of in wie zij geloven voor behoudenis. De Verlosser is de Enige Die u nodig heeft om door God geaccepteerd te worden. "Want door genade zijt gij behouden, door het geloof", Ef.2:8,9. Geloof hier is niet de gave. Waarom zou ons anders telkens verteld worden om te geloven? Geloof betekent alleen: geloven in God.

Paulus deed veel werken van de wet - in feite deed hij ze allemaal! Fil.3:4-9. Al deze dingen heeft hij echter voor vuilnis gehouden om Christus' rechtvaardigheid. Of je hebt Christus' rechtvaardigheid, of je hebt een eigen rechtvaardigheid, welke slechts vuilnis is voor God, om behoudenis te verkrijgen. Denk even na! Waar vertrouwt u dan op? Luther beklom de trap in Rome in de veronderstelling dat hij een verdienstelijk werk verrichtte voor de menselijke religie. Maar later realiseerde hij zich ook dat menselijke krachtsinspanningen van weinig waarde waren en dat rechtvaardigheid voor God niet door de wet, maar door het geloof in de Verlosser verkregen kon worden.

Een profetie over de kruisiging, Psalm 22:32 eindigt met de woorden: "Omdat Hij het gedaan heeft". Aan het kruis zegt de Here : "Het is volbracht!" Joh.19:30. Zijn woorden gaven de aankondiging van een complete handeling weer. Hij heeft verlossing volbracht. Het woord dat Hij gebruikte betekent: "Het is volbracht en voor eeuwig gedaan". Het kan vergeleken worden met een wettelijke handeling die compleet is gemaakt met datum en handtekening. Als een zegevierende Romeinse generaal terugkwam van een gevecht en in een grote optocht de straten doorging, schreeuwde hij ook: "Het is volbracht." Het was de bekendmaking van een overwinning.

O, ziet u het niet? Het woord van onze Here was de bekendmaking van een Overwinnaar. De bedeling van genade werd "te juister tijd" bekend gemaakt aan de mensen, 1 Tim.2:6.

Er behoeften geen offers meer gebracht te worden naar de wet, die telkens overtreden werd. De offers bedekten alleen de zonden, maar konden ze niet wegnemen. Nu bestaat er geen onzekerheid meer. We zijn niet meer afhankelijk van een tempel en het priesterschap. We behoeven niet meer bang te zijn voor de wet, Rom.10:4; Hebr.10:5-10. Tijdens de periode van de wet moest men continu offers brengen. Er was geen stoel in het heilige der heilige omdat het werk van de hogepriester nooit klaar was. Vergelijk dit met Hebr.1:3 en 10:12. De Here Jezus is gezeten aan de rechterhand van God.

Hoor de bekendmaking van de Overwinnaar! Er is geen plaats meer voor menselijk streven of geschreeuw. Wij die vertrouwen op de behoudenis die wij verkregen hebben door Hem, antwoorden van harte: "Het is volbracht!" Zij die aldus geantwoord hebben, kunnen door Hem zegevieren en allerwege de reuk van Zijn kennis verspreiden, II Kor.2:14.

"Ik was ontzettend dom toen u mij ontmoette, maar de Here heeft mij wijs gemaakt" verteld een Joodse dame me enkele uren voordat zij naar haar hemelse Vader ging. De jaren van donkerheid in haar hart hadden plaats gemaakt voor licht. Een heleboel mensen zeiden aan het eind van de studies: "Deze waarheden hebben me veel duidelijk gemaakt". Het is te hopen dat er nog vele mogen volgen die op deze manier geholpen kunnen worden.

Een oprecht persoon, zonder kennis van de bedelingen zal verward en ongelukkig zijn. Maar wanneer je die kennis hebt, zul je niet langer verward meer zijn. Misschien nog wel "ongelukkig", wanneer je zo weinig genadeverklaringen hoort, en zoveel directe tegenstellingen met de genade. Het is echter beter ongelukkig te zijn, dan verward en ongelukkig. Natuurlijk, degene die deze waarheden kent heeft een duurzame vrede en een toenemende vreugde in de studie van het Woord.